பிசுமில்லாகிற்றகுமானிற்றகீம்.

இஃது

பதுஹுரனசு காபிமாலை.

வேதாளையூர்

சொந்தாலைகான்புலவரவர்கள்

பாடியது.

இதனை

பாசிப்பட்டணம்

மாலீக்கீசாபுலவரவர்கள்

பரிசோதித்த பிரதிக்கிணங்க.

திருநெல்வேலிப்பேட்டை

பரிமளக்காரவீதியிலிருக்கும்

வஞ்சாளம்-முகம்மதுராவுத்தர் - குமாரர்

மருதணாவுத்தர் அவர்களால்

திருவொற்றியூர்,

இருசப்பமுதலியார் குமாரர்

பரசுராமமுதலியாரது

பரப்பிரமமுத்திராக்ஷரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

வெகுதான்ய வருஷம்.

பிசுமில்லாஹிற்றகுமானிற்றகீம்.

இஃது

பலுலூனசகாபிமாலை.

காப்பு.

வெண்பா.

ஆலமெல்லாம்போற்று மறிஞர்சகிதருளும்
பாலர்பலுலூன்கதையைப் பாடுதற்கு - ஞாலமுடன்
பூவுலகுவானேழ் புகழான வெவ்வுயிர்க்குங்
காவலாகும்பொருளே காப்பு.

கடவுள்சிறப்பு.

தொங்கல்.

சீரின்புவியாளு மரசர்களுஞ் சிறக்குமரிவையோ ருயிர்கள்யாவு, மாரும்புகழ்ந்தவர் நிறைச்சுமக்கத்தகும திறசூல்தம்சகுபிகளிற, பாரிலறிவுநன் னெறியுமுள்ளபலுலூன்கதையினைப் பாடுதற்குநேரும்பல்பல படைப்பெனவைக்கு நிறைந்த முதலோனே துணைச்செய்வாயே. க

பாலும்பழமும்போ லறிவுநெறி பண்போடுனக்கு முகம்மதுற்ற, குலின்மகிழ்ச்சியார் சகுபிகளிற் றூய்யோனுதவியும் சினத்துமே. ஞாலமிளங்கிடும் பலுலூனெறிகடந்தகதையினைப் பாடுதற்கே, ஆலமடங்கலும் படைத்தாள்கிற வாதிமுதலோனே யருட்செய்வாயே. உ

அறிவுநெறியுநல்லழகுமிறை யருளுங்கிருபையுந் தக்குவாவும் பொறையுமபுசழுமீ மானிலையும் பிடிபாடுட னூற்புகழ்ச்சியுமுள், ளுறையுமுனத்தினர் வரிசைக்கீ துதபுபலுலூன் தம்கதைபாடவே இறைவனருள்சேரும் புகழ்மிகுந்த இறசூல் முகம்மதைப் போற்றிசெய்வாம். ங

அரசரூபக்க ருமருதுமானவியாரிவர்பதந்தலைமேறகொண்டு, வரிசையுளவசனுஞ்சைன்சாணமன இற் றரித்தெழிற் புவியினிலே, அரியபுகழாளபேனாவாழ்த்தி யறையும்புலவமார் தம்மைப்புகழ்ந்து பீரிசமுடன்செ

ன்னேன் பிழையிருக்கிற் பேணித்திருத்துவோர் பெரியோர்களே. ௪

ஆதியருள்பெரும் புகழிபுனு அப்பாசெனுமவர்சொல்லின்படி - யோ
துங்கித்தாபினில் பலுலூன் செய்கை யுணர்ந்துநலவாமென்றதையெ
டுத்துத், தீதொன்றணுகாத வேதாளைநூர் சிறந்தவாழ்வுளார் மரைக்கா
லெப்பை, நாதருளாலீமான்சின்ன நயினாலெப்பைசொற்றவத்துதித்
தோர். ௫

நற்றுமணமாது சேர்புயத்தார் நறையார்மறைதேறு நானிலத்தி, லு
ற்றுளவர்களு மகிழவேத மோதுமுயர் குணத்தரிஞானோர், குத்துபா
ப்பகர் கின்றகத்திப் குலவும்புகழுள்ள மதாறுலெப்பை, வித்தாரமான
அறபுனாயை விளங்கத்தமிழினா லுரைசெய்தனரோ. ௬

மாலையணிபுயர்மதாறுலெப்பை வழுத்துமுறைப்படி வழுவாமலே,
ஞாலமதிலவ்லூர் தன்னிற்கம்பல்நயினாவருள்தோன்றல் தமிழ்வாணர்க்
கோர், பாலனெனவளர் கொந்தாலுகான் பதியிலறிவாளர்முன்னிதனை
ச், சீலமுடன்பாடிக்கவிதைசெய்தான் ஜெகத்தோர்மகிழ்ந்திதைக் கே
ட்டருள்வீர். ௭

நூற்பயன்.

ஈமானிலையுநல்லறிவும்வள ரியல்புப்புகழ்யாவு நல்மானமும், சீமா
ன்தனமுமேர்வாழ்வும்புகழ் சிறக்குமகவுஞ்சீனத்ததுமுண், டாமாமி
தையிந்தப்புவியிலுள்ள வாசரவர்களு ரிவைமாரும், ஓமாமெனவிருந்
தினுதுகேட்டா லுடையோன்றருமத்துண்டாகும் ஆமீன். ௮

நூல்.

திரையிலினஞ்சூழ்ந்த வலம்புரியின் றிரளும்பறவைசூழ்தேனதென்
ன, விரையுமதியைச்சூழுடுவும்போல வேதமுகம்மதையார்கள்சூழ, ந
லையும்பலமனுத் திரளதனில் நடுவார்மணியெனநபி யிருந்தார், வரையி
ணிகரான நறுப்புயத்தார் வழுத்தும்பலுலூனவ்விடத்தில்வந்தார். ௧

அந்தமஜ்லீசி லிருக்குகின்ற யார்க ளொருவருக் கொருவர்சொல்வா
ரிந்தத்தாணியி லுள்ளபேரி லிபல்புமறிவுநல் லழகுமாக, வந்தோரெவ
ரென வுரைத்தாரச்சொல் வாசமுகம்மது நபியறிந்து, சிந்தைமகிழ்ந்து
புன் முறுவலுடன் சிறக்குமணிவாயா லருளிச்செய்தார். ௨

வல்லபுகழான தக்குவாவும்வளருந்தவுபாவு மருவிநிதங், செல்வமு
ளபுகழிலுறையுதவி சிறக்குமசுகாபியானோர்களே- நல்லவொளிவிலுங்வெ
ளிவினலுநறைசேர்புகழானசீனத்துடன், அலலறவிறை யோனுன்
தனி லைந்துபேர்களைத்தெரிந்தானென்றார். ௰௧

இந்தவுரைகேட்ட அசுகாபிகளெழுந்துநபிபத மிறைஞ்சிச் சொல்
லா, நந்தமனுடர்கள் தமையெமக்கிங் கறியவருளிடு வீரெனவே, மூன்
றுமுதலவனொளிவினின்று மூயனுந்தாளமாய் மயிலதாய்ப்பின், வந்
திங்கிசுலாமின் ஆணிமுத்தாய் வளருமுகம்மதுநபியருள்வார். ௰௨

ஒன்றாவதாதம் அலைகிஸ்ஸலாமுயர்சொல்லயாத யஃகூபருள், நன்
றாகியயூசு பிரண்டாவதாம் நறைசேரு மூன்றாவதுளகியா, சென்றுரு
யர்புயன் அறுகின்மீது சிறக்கும்புகழுடனுங்கட்காக, நன்றாய்நான்
காவதென்னைத்தானே நபியென் றனுப்பினானிறையவனே. ௰௩

அஞ்சாமனுடரோ கஸ்ஸானியா வதனிலுளசகீதருள்குமாரர், மஞ்
சார்கொடைக்காப்பலூனெனை வரிசைமுகம்மதருளைத்தாரப்போ, நெ
ஞ்சாரறிவன்சாரிகளுநல்லநீதிமுகாசிரீனவரும்விழி, துஞ்சா முகம்ம
து நபியிடத்திற் றுலங்குமொழியொன்று சொல்லலுற்றார். ௰௪

ஆதம்பயகாம்பர் வழியில்வந்த வருஷாரப்துல்லாதரும்பாலரோ, நீதி
மறையான பிறுக்கானுரை நிகழ்த்துங்குருபீட நீதியோரோ, காதமண
திடும் கஸ்தூரிதான் கமழும்பரிமள மேனியோரோ, பாதந்தரையினிற்
படாதவரே பகருமெங்கள் சொற்கேட்டருள்வீர், ௰௫

தேசமகிழ்ந்திடுங் கஸ்ஸானியிற் சிறக்கும் சகீதருள் செல்வர்தீனி,
லாசைமிகுந்திடும் பலூனெனு மசகாபியேகும் பாதையினூ, டோ
சைதருநல்ல மணிமாடத்தி லுறைந்தங்கிருக்கின்ற மடவாரெல்லா, நே
சமுடனவர் மீதிலாசை நிறைந்துவெளியாகி நிற்பார்களே. ௰௬

திங்கள்தனைத்தெளித் தனைதக்கடைந்து திரட்டிவகுத்திடும் வதனம
திற், சங்கையுளகனி வாயுந்திரைத் தாளமுறுவலுந் தாடியினம், பொங்
கிமுகில்நீரொன் றெழுந்தவிளம்பிறையும் வளைந்தவிற்புருவமுட, னங்க
மடங்கலும் பசும்பொன்னிற மதனில்மயிர் பீலிரோகையினர். ௰௭

தென்றுமறையினைப் பகருநாவுஞ் சிறக்குங் குமிழ்மூக்குந் திறத்தொளிரும், வெள்ளிக்கலந்தனில் நவ்வற்பழம் விரும்பிப்பதித்தென விழிபிரண்டு, மள்ளிப்பசுந்தங்க மிலங்குங்கல மதனிணைவம்வரி யழுத்ததெல்லாத், துள்ளிவிழுந்திடுந் தேமலுமாய்த் துலங்குமின் நகர்திருமேனியும். ()

மாலையணிந்திடும் புயமிரண்டில் மருவுஞ் சருவந்து மதின்றெஞ்சலுண்; காலிற்புகுநந் குப்பாயமுங் காத்திற்றசுபீகுமசாவுமாய்ப், பாலெதிர்மொழிப்பலுலூன் வரும் பாதையிடமெல்லா மொளிவாய்வர, மாலையணிகுழல் மடவாரெல்லா மயலாயவர்மேலேயாசைய்யாவார். (௧௯)

சொன்னவுனாகேட்டு நபிறசூல் சுகிதப்பலுலூனை யருகழைத்தாரன்னபடியாகப் பலுலூனெனுஞ் சகாபானவர் நபிதம்மிரு பொன்னின்மலர்ப்பதம் பணிந்துசலாம்புகன்றங்கதபாக விருந்தாரப்போ பண்ணுரவமணிவாய்திறந்து பகர்ந்தார்முகம்மது நபிறசூல். ௨௰

பூங்காவனமும் நன்மலர்ப்பொழிலும் புறவுமணிமாட மேடைகளுந் தேங்காவினைச்சேறி மதினநகர்த்தெருவில் நடந்திடுஞ் சந்தினிற்கால், வாங்காதிர்மடவார்களிடமக்கறு விட்டாலொழியவென நீங்காதறிவுசேர் நபிறசூல் சிறந்தமணிவாயால்விளம்பினரோ. ௨௧

வல்லாகிபுல்லா வுனாகேட்டப்போவரிசைபலுலூனு மகிழ்ந்துசொல்வார், அல்லாவருள்தாதேயகுமதறோ யாலந்தவ்வகெல்லா மணிவிளக்கே; சொல்லாலுமதநுளே வற்படிதுலங்குமறிவுடனிலங்கும்புகழெல்லாம் நல்லுல்ச்செய்து கொண்டேனென்று நிறைவணபிபின்னு மியம்பலுமானார். ௨௨

வேதநெறிசேருமென்னுனாயை விளம்புமசுகாபியானோர்களே, நீதியுடன் சொல்லக் கேட்டருளிநெறிசேர்வோனதுகாலத்தின்பின்னாராதியருட்பெறும்பலுலூனுக்கோராவலாதியும்பட்டவார்த்தையும், வாதுசெதிந்திடும் வெஞ்சொலதும் வருமென்றுணர்ந்தினி மனதோநோக்கி.

சொன்னார்நபிறசூலுல்லாதாஞ்சூழ்ந்திங்கிருக்கின்ற குழுவோர்களே, பின்னாள் வரும்போதே எமன்பாச்சியமதனிலுள பெரும்கிஜாக்கட்டிடம் ஒன்றானடங்கலு மபயமிடபுடையோன் வலுப்ப மறநுளகாளது, அக்காள்வருமென்ன நபிறசூல்யார்களனைவோர்க்குமருளிச்செய்தார். ௨௪

அன்புதருஞ்சொர்க்கவாயலுக்கோ ரழகாமொருதூண்டாமணிவிளக்கா-யின்பமுடன் வருநபிபிறசூலிபம்புமொழிகேட்டங்கிருந்தோரெல்லாஞ்-சம்பிமுகங்கெடப்பலுலூன் விழிதனிலேபுனற் கண்ணீர்ததும்பமனம்-வெம்பிச்சலிததுளமவெதும்பக்கண்டேவேதாம்பர்பின்னும் விளம்பலுற்றார் (உரு)

அஞ்சியதற்குநீர்சலிக்கவேண்டாமாதியருளினாலவ்வேளையில்,வஞ்சமகற்றுவோறகுமத்தென் னும்வாயற்றனக்கொருதிறவுகோலாய்-மிஞ்சவொளிமார்க்குமுமீன்கட் குமேலானாராஜனமுன்னவ - ருஞ்சமணத்திறைப்துக்கிவைத்தபுதிப்பைவெளியாக்குமோர்மையுள்ளோர். (உசா)

மூனும்வினைவரும்போதுலகில்மூமீனவர்க்குவந்துதவிசெய்வோ -ராஞுமிறையருட் புலிமாகிறோறிவுமிகுத்தவொளியோருக்குந் - தாழச்சிறையினிற் றனித்தோருக்குந் தகுமாம்வினைதீர்க்கத்தான்வல்லவர் - கோளிக்குழுவினில் அபீத்தாலிபுகுமாரரலிதீர்ப்பார் குறைகளென்றார். உஎ

விளம்புமொழிகேட்டங் கிருந்தோரெல்லா மேலோனருட்படிமோனநினைந்து - கொழுந்துநறைவீசுபநபியிநபாற்கூண்டங்கிருக்கின்ற போதுமனந் - தளரு முகம்வாடிப்பலுலூநபிதாளேபணிந் தில்லந் தனிற்புகுந்தே,யுளமேதடுமாறிநபிமொழிந்த வாக்கந்தனையுமே நினைந்துருகி.

உழுக்தமசம்போலுள் ளுலேந்திறையை யொரு கிவ்வணக்கமும் பகல்நோன்புமாய் - விழித்திரா வையிற்றொழுகைவாகாய்மேவிசலவாதத்துந் திக்கிறுமாய் - அழுக்கமுட்டனித்தப் படர்பாவங்களகலத்தவுபாபுமொழிந்துதினஞ் - சுழித்து பலுலூனுந்தொழுதழுது தூய்யோன்வணக்கத்திற் றுணிந்திருந்தார் (உகூ)

ஆதிமுகம்மது நபியிறசூல்அல்லாவருளினாலவனியெங்கும்,வாதுசெறிகுபிர்க்காட்டைவெட்டி மருபுந்தீன்பயிர்வளர்த்துக்காத்தே - யோது நெறிமுறைதவறுமலேயுடையோனருட்படிமதினாந்தன்னிற் - றிகதன்றனுகாம லரசுரிமை செலுத்தி யிருந்தனர்சிலநாளின்பின் (ஙய)

இந்தப்படி செங்கோலரசுரிமை யியற்றிருக்கை யிறையருளால் - அஞ்சுமுளவயதறுபத்துமூன் றதனில்றபீகுலவ்வல்மாத்தையில் - விந்தைசெறிப்பனிரண்டாந்தெய்தி விளங்கவருந்திங்கள்பகல்லுகாலில் -செந்தாமரைப்புயத் திறசூலுல்லா சிறக்குஞ்சுவர்க்கதிற்சேர்ந்தனரே. (ஙக)

மக்கநபிசொர்க்கநகர்சேர்ந்தபின்வரிசையபூபக்கர்தமக்குச்செங் கோ
ற்றிக்குத்திசையெல்லாமரசுரிமை செலுத்தியோராண்டிரஞ்சிலநாளிற்பி
ன் - ஹக்கனருட் படி யருள்மிகுந்தககனபதி சேர்ந்தகாலத்திலே - சக்
கோன்றனுகாதவுமறுகத்தாப் தலைமையாயிருந்தனரே (௫௨)

ஆவும்புலியுமென்றொருதுறையி லமுதுண்டிளைப்பாறுநீதியுள்ளோர்,
பாவுங்கழிறுமிக் குடையவேந்தர்வந்துதிறையளந்திடகப்பெற்றோர் - கா
வின்தருவிலே கெற்பமூற்றுங் கரியமுகிலடைகிடக்கவள் - மேவுமதினே
வி லுமறுக்த்தாப்வேத நெறிநீதிவிளைத்திருந்தார் (௫௩)

அரசர்தொழவரும் புகழுமரிவ்வவனிபுகழ்ந்தினி திருக்குநாளிற் - இ
ரியினிகரானகஸ்ஸானியின்கிளையிலுள்சகீதருள்பலுலூன் - வரிசையா
ச வெங் நாட்கடோறும் வாங்குகாதினிற்கேட்டவுட - பிரிசமாய்ப்பள்ளி பு
குந்திறைவையைப் பேணித்தொழுதில்லில்வருகுவாரே (௫௪)

இந்தப்படிபலு லூனியற்ற வியம்பவ்வூரினில்வர்த்தகஞ்செய் - விந்
தையமீறென்போ னவமணியும் வெதுக்கைவெள்ளியு மிகுதியுள்ளோ
ன் - சிந்தைமகிழ்வாகப்பெறுங்குமரி ஜீன்மீனெனுந்திருவிளமயிலாள்
சிந்தவுலகத்தி லவள்தனைப்போ லேருள்ளமடவாரில்லையே. ௫௫

தேனுஞ்சீனியுஞ் சர்க்கரையுந் திரட்டுப்பாலுங்கற்கண்டிவை, யான
தையெல்லாஞ் சேர்த்தொன்றாக வரைத்துத்தான் றெளித்ததனை - வா
னோர்க்கிறையருளாற்றிரட்டி வகுத்துப்புவியினின் விடுத்தனனோ - ஞா
னத்தவத்தினாறிஞோர்களு நடுங்கிமயல்கொள்வாரவள்மொழியால் ௫௬

இருட்டுசேர்கூந்தலுமதிமுகமுமியம்புமினம்பிறைப்புருவமதும் - வெ
ருட் கொண்டிடவேட்டும் வேல்விழியும் விரும்பிடுங்கொவ்வைக்கனியி
தழும் பொருட்கொண்டிடுமுத்துமுறுவலுமெட் பூமூக்கும்வள்ளைக் கா
துமுள்ளாள் - மருட்கொண்டிளைஞரவளாசையால்மயங்குவார்தியங்
கிடவே
௫௭

மேருநற்றெழுங்கழைதோளுநல்ல விளம்பிடுங் கிதையாழ்முன்கையு
ஞ் - சீருற்றிடும்வெள்ளி பதித்ததெனத்தெளிந்ததேகமலுந்திரண்டு - பூரித்

தெழுந்திரு மாந்துவிம்மிப் புளகித்திடக்கொண்டுபொருமுகத்தின்-வாருக்கிடக்கொடா தறிஞோர்களைமருட்டுங்கன்தன வனமுலையாள். ௫௮

ஆலினிலைபோல் வயிறும்புன லலையின்சுழிபோல வழகுந்தியும் - நூலினிடையுங்காறொரும்பொழுக்காய் நுவணிமயிர்ச்சிறுரோமகயதுஞ்சோலைவளர்காவுஞ் சிறுதேரதுஞ் சுனையும்படமும்போ லல்குலினுள் - சீலமுறும்வாழைத் துடையுந்தங்கச் செப்பையொத் திடுமுழந்தாளினுள் ()

பத்திபெறுங்கெண்டைக் காலுமதின் பதித்ததாளடிக் கணைக்கால்களும் - புத்தகம்போன்ற புறவடியும் பூம்பஞ்செனுமடப்பிடிநடையுந்-தத்தைபோற்கொஞ்சு மொழியழகுந் தனாமேற்றபோதனர்தவமணிந்து குற்றமறமன்ன ராசையெல்லாங் குடிகொண்டிருக்கின்ற கோதைநல்லாள். (௬௰)

இந்தமடவாட்குப் பசுங்கிளியு மியல்சேரணமயி லிரவிகதிர் - விந்தையுளமாதும்புவியின்மாதும் விளங்கவருமா துங்கமலமாதும்-ஐந்துசெறியும்வான் மடவார்களும் நறைசேரழகுள்ளாரொப்பெண்களும் - அந்தமடவாட்குச்சரியில்லையென்றழைத்தார்இத்நாயினில் அறிஞோர்களே()

மங்கைபனிரண்டு வயதுமட்டு மருவவிலையொரு மணவாளனைத் -இங்கனொளமுக வழகுள்ளோனைச் சித்தந்தனக்கேர்க்கக்காணுமலே - கொங்கைகிமிர்ந்திரு மாந்துவிம்மிக் கோபம்பெரிதாகிகிதந்தமு - மங்கந்தளர்ந்துளந் தடுமாறியே யர்சைக்கடல்மூழ்கி னளந்நாளில் (௬௨)

அரசர்க் கரசான சகிதளித்த வழகார்பலு லூன்தா ளிசாவினுக்கு, வரிசைப்பெரியவ னுமஞ்சொல்லி வாக்குகளையிலால் கூறக்கேட்டுப் பிரிசத்துடனெழுந் துவமையில்லாப்பெரியோன்மனைநாடிவந்தாரப்போ, சாத்துடன் ஜின் மீ னென்னும்பெண்ணாள் தனித்துப்பலுலூனை மறித்துரைதாள் (௬௫)

காந்தமலர்போன்றமேனியைப்பார் ககனமதியைநேர் வதனத்தைப்பார் - கூந்தல்முடித்தகற் கோலத்தைப்பார் கொஞ்சுங்கிளிச்சொன்மணிதழினைப்பார், ஏந்துங்குங்குமக் கொங்கையைப்பாரிடையின் [கலையைப்பாரிருபுயம்பார் - வேந்தர்மயங்கிடுந் துடியிடைப்பார் விரும்புந்தனம்போன்ற துகிலினைப்பார் (௬௪)

பொன்னின் மிகுத்தவ ளழகுள்ளவள் புகழின் மிகுத்தவள் புவியி
லுள்ள - மின்னினழகுள்ளாள் காமன்மதவேளை நிகரானகோடுடை
யாள் - என்னின் மிகுக்கதோர் வடிவுடையா ளில்லைக்கினந்தோறுமும
தாசையாற், கன்னமதமிடுங்கணக்கிலக்காய்க் காமக்கடலதில்நீந்துவே
னே. (௪௫)

ஆசைக் களஞ்சியமே யென்னாசைக்கரு மருந்தே நும்மீதினில்நா
ன் - நேசமிகவானே னுமதாசையால் ஞெகிழ்தனிலகப்பட்டேனின்று
வீசுமணிபல தாள்முடன் வேண்டுந்திரவியக தருவேனியான்-வாசமல
ரணை மீதிலென்னை மருவவாருமென் றுரைத்தனளே (௪௬)

பூவையுரைத்தசொற்கேட்டினியபுகழ்சேரசுகாபி புகலலுற்றார்-சர்
வைவினைத்தில்லாய் வெறுவீணிநீ கனியோன்றனக்கச்சந்தானிலையோ,
நாவையடக்காது சொன்னதால்நீ நலமாந்தவுபாவை நவிலெனவே,வா
விகடந்தவ ராதிபள்ளி வாயற்றினைநாடிநடந்தாரப்போ (௪௭)

வேட்டைகிடையாதசோட்டையினால் வேடன்வலைப்பட்டமயி
லதுபோல் - ஆட்டிவிடுகின்றபம்பரம்போ லழகின்மெழுகெனவுருகி
யுள்ளம் - பூட்டிலகப்பட்ட புலியதுபோற் பொருவில்மதங்கனையா ல
டியேன் - நீட்டமுடன்வரும் தேன்மொழியாள் திரும்பிமனைநாடி நட
ந்தனளே (௪௮)

வன்னக்குவிமுலை மடமயில்தன் மனதிற்பலபலவிசாரமுற்றுப் -
பொன்னைக்கொடுத்தவர்தம்மையிணக்கிப் பொருந்தியணைவோமென் றுள
த்திலுன்னி - முன்னமவள்தேடிப் பதுக்கிவைத்தமுதலிலுள தங்கம் ஐ
ஞ்ஞூறுகாண் - எண்ணியெடுத்தொருமுடிப்புச்செய்தே இதமாய் வைத
துக்கொண்டிருந்தனளே (௪௯)

மற்றநாள் இசாவொருத்தாண்பின் வரிசைபனுவான்தான் வரும்வ
ழியிற் - பித்தற்போர்சென்று வழிமறுத்துப்பேடைமயிற்சையற்போல
நின்று - தத்தைபோற்கொஞ்சி சலாமுரைத்துத்தாவளமுறுவலைத் தா
ன்காட்டியே - சித்தமிரங்குமின் றிரவுக்குத்தான் நீருமெனதாசைக்
கடலையென்றாள் (௫௰)

ஆசைக்கடல் வெள்ளநீச்சுமாச்சென் றருமையறிந்துநீ யினைந்தாற்
பொன்னைக்-காசைப்பணத்தைநான் பதுக்கிவைத்தகனகமுதலெல்லா
முமக்களிப்பே - னேசமுடனிந்தமுடிப்பொன்றிற்கு

திகழ்ந்தப்படுத்தங்கம் ஐஞ்ஞூறுண்டும், வாசமுடனிதை யெடுத்துமது
மனையின்செலவுகள் செய்யுமென்றாள். ௫௧

சொன்னமறந்தேனற்குளிமறந்தேன் சோறுமறந்தே னற்றோழியர்
கள், தன்னைமறந்தேன் சீர்த்தாய்தமர்கள் தமையுமறந்தேன்சொல்லிர
வுபக, லுன்னைநினைந்து வெள்ளிலைமறந்தே னுலையின்மெழுகானே னு
றக்கமற்றே, னென்னைமணந்தின்றைக் கணையமன மிரங்கியெனக்கை
யைப்பிடித்தனளே. ௫௨

கையைப்பிடித்தும்மைப்போலொருவர் காணேனெனக்கேற்ற மண
வாளனா, மையமறவின்றைக் கணைந்திலையே லாவிவிடுவே னுனது
மீதிற், பொய்யிதலச்சொன்னேன் பெண்பழிவீண்போகாதெனத்தொ
ங்கல் போர்வையென்று, மெய்யிற்கலைநீக்கி முலைதிறந்தே விழியால் ம
ருட்டிப்பின் விளம்பலுற்றாள். ௫௩

சகிக்கறிந்தென்னை யணைந்திலையே யிருந்தாலென்னினியிறந்தாலெ
ன்னே, யோதுந்தனக்காகப்பாலனையதிங்குலைந்தாலென்ன தகர்ந்தா
லென்னக், கோதுங்கலசத்திலெடுத்ததண்ணீர் குடியாதிருக்கிலோகவி
ழ்த்திடுவேன், சாதியனைவோர்க்கு மரசருக்குக் தருமாம்பலிகத்தி லு
னையாக்குவேன். ௫௪

பொல்லானுணர்த்தசொற்கேட்டுநின்று புகழ்சேசுகாபிபுகலலுற்றார்
அல்லாபுரத்தார்வொன்றுவதல்லா லவனிமனிதராலாவ துண்டோ, வல்
லானருளெந்தப்படிவரினு மனதிலனுபவித்திடுவேனியான், உல்லாச
மொழி போடியென்றே யுடையோனுடபள்ளிதனிலேகினார். ௫௫

வரிசைப்பலுலூன்தான் போனதின்பின் மனதிற்புழுக்கமுற்றலைவா
ரியிற, கரிசையிழக்கின்ற சோங்கதுவும கலையையிழக்கின்ற மானதுவு
ம, புரிசையிழக்கின்ற மாடமதுவும பிறையை யிழக்கின்றவுடுக்களது
தரிசையிழக்கின்ற சிலம்பதும்போற் றானடந்தில்லந் தனிற்புகுந்தா
ன். ௫௬

மாடந்தனிற்புகுந் திரவதெல்லா மயலாலிடந்தங்கு விடிந்ததற்பின்,
பேடைமயிலின னவர்க்குமையற் பூட்டிககல்விழி லாட்டவென், வோ
டிப்பலுலூன்றம் மனையிற்சென்றே யுபாயமுடனவர்தனமமருட்ட, கா
டித்தலைமுழுக்கிக் குழல்முடித்து நறுமாமலர்சூடிப் பொட்டணிந்தான்

தாலிசவடிநாணுக்கட்டுடன் றாளமணிமுத்துத் தாவடமும், கோவி
ப்புகர்மூச் சவடிவச்ரக்கோவையு மன்னுமசறமியும், சிலமுடனில்

லாக் குடன்மூக்குத்தி சிறக்குஞ்சரப்ப்ளி பதக்கமுடன்; பீலிகொலாழி சதங்கைத்தண்டை பெருகும்பாடகம் சிலம்பணிந்தாள். ௫௮

செப்பிட்டெழுந்திறுமாந்துவிம்மித் திரண்டமுலைக்காந் தெறிக்க வன்னக; கொப்பிட்டதிற்றங்க வாழியிட்டுக் குழையி லசையப்பொன் பணியுணிந்தே, யொப்பிட்டுவளை கலகலென்னவொளிதா ணிலங்கிடற் றிசைகட்டோரும், நற்பிட்டுச்சந்தம் புழுகு பன்னீர் நறைசேருடலெங் குந் திமிர்த்தனளே. ௫௯

அங்கம்பளிங்கினூாலிணைமய்துபோலார்க்குந்தெரிந்திட வேண்டுமெ னத், தங்கச்சருகைச்சல் லாவெடுத்துத் தனது இடையினிற் கொய்து டுத்துத், தொங்கலதுமீதிற போட்டுக்கையிற் சுருளும்பிடித்துவெள்ளி லையருந்தித், திங்களெனவெங்கு மொளிரத்தங்கசிலம்புகலீரென நடந்தனளே. ௬௰

தோகைமயிலன்னம்போல் நடக்கத்துணையா முலையினுலிடை நொய்யவே, ஏகமதிபோல முகமிலங்க வெவரும்விழித் துளந்தடுமா றவே, போகந்தருமிந்தமதனாரதிபொற்றுமமைமாதுபோல்நடந்து, வாக ன்பலுலூன்றம் மனையகத்தின் வாயலூட்சென்றாள் மதிபோலவே. ()

மதிபோலழகான வனமுலையாள் வரிசைப்பலுலூனைமருட்டிவெல்லச், சதிபோலவர்தக்குபீறிற்சென்றே தலைமேற்றிறந்தவர் முசல்லாவிலே, கதிர்போலிருந்தெனதுயிர்க்குயிரோ காமவிடாய்தீர்க்குங் கண்ணேயிந்தப், பதிமேலுமதாசை மயக்கின்மனம்புகுறுதென தாசைதீருமென்றாள். ௬௨

அன்னமறந்தேனற்றுயில்மறந்தேனழகின் மெழுகானே ஹமது னனங், கல்லாகவிறையெனதளவிற் கற்பிததருளியகாரியத்தை, யென்னென்றுரைப்பேனுமதுசிந்தையிரங்கியெனதாசைதீர்ப்பீரெனக், கண்ணிசிரித்தவர்கையைப்பற்றிகழறுந்தன்மார்பில் வைத்துச்சொல்வாள்

கைகைப்பிடித்தெந்தன் மார்பில்வைத்தேன் காமவிடாய்திர்த்தாற் காமினியி, லுய்யும்படிக்குநான் றேடிவைத்த வுடமையும் விலையடிமைகளும், ஐபமதநன்று யருளியானு மடிமைத்தனமாகவேயுமக்குச, செப்பம்பணிவிடை செய்வேனென்னைச் சேர்ந்துமயல்திர்ப்பீரென் றுரைத்தாள். ௬௩

சாசகெதுவிதக் காரியமும் சம்போகத் தொழில்தனையுற்றச், சுதசுகபோக வாசையையுந் துயரக்கடலையு நம்யாவினிற், 'றாகுபனறய

லையொருவரில்லைச் சங்கையுடனென்னைத்தழுவுகென்னக் குரலினற் கொஞ்சித் தலைசிமிர்த்துசுகோலந் தனைக்காட்டிமருட்டினளே. ( )

கோலந்தனைக்காட்டிச் சிரித்தேயிந்தக் குவலயந்தனி லுனைப்போலொரு, சீலனொருவனைக் காணவில்லை யின்றுமனங்கல்லோ வுருக்கிரும்போ, சாலமெனவின்றைக் கணையாமல்நீ தள்ளத்தகுமல்ல விதுதப்பினல், ஆலைதனிலிடுங்கரும்பாயுன்னையாக்குவேனென் றந்தவளுரைத்தாள். ௬௬

பேதைசெயலுஞ்சொல் லதுகளெல்லாம்பெரியோ னருட்பெற்ற அசுகாபிதான், ஆதியருளிதென் றெண்ணிமன திலமுதேயெழுந்திருந்தெனை விட்டுச், சூதுசெயுமிவள் மாயந்தன்னைத் தூரத்தென் றிறைபக்கற் காவற்றேடிப், போதமுடன்சொல்லைவாயலுள்ளேபுகுந்து கதவடைத்திருந்தனரோ. ௬௭

கொல்லைக்கதவடைத்திருந் துமுன்னாட் குருவாம் நபிசொன்ன குறியுணர்ந்து, வல்லியிவள்நம்மைத்தொடர்வதெல்லாம் வகையாய்நமதிடத்திருக்கும்பொல்லா அல்லலாண்குறி கண்டுவென்றே யதனையறுத்துத்தானுலர்த்தியொரு, வெல்லுஞ்செப்பினிலடைத்துக்கொண்டு மேலோன்வணக்கத்தின் மிகுந்திருந்தார். ௬௮

அந்தமுளபலு லூன்செய்கையை யவளங்கறியாது மணமானதும் நொந்துசலித்தெந்தன் காமக்கலை நோய்க்குமருந்துதீராதல்லனைச்; சிந்தைகொதித்திந்த வுலகமெல்லாஞ் சிரிக்கப்பலிகத்தி லாக்குவேனென, நந்தபலுலூனின் அசல்பாகத்தின் அமர்ந்தகிழமாதுமனையிற்சென்றாள்

நாணுமொழிமாதுகிழவியுட னவில்வாளுனை தடன்மனையிடத்தில் ஆணைப்பிறகதோர்கருணனோ வெனவருளுமொழிகேட்டு விநதங்கைசொலவள், சேணுவகுடு மெனதுடைய சிறியமகளாரோ தேன்மொழியே, தாணுவயதினின் மிகுத்தவள்நான் துணைவர் புதல்வனொருவ னில்லையென்றாள். (௭௰)

விருத்தையுரைத்தசொற் கேட்டுடனேவிருப்பாய்வீட்டினிற் புகுந்தவள்தன, கருத்தையறியவென் றிவளுபங்கு காதலுடன்சிலமொழிகள்பேசிப், பொருத்தபுகழ்ச்சியுந்தக்குவாவும் பேசுமுனைக் கேதென்றாள கிழவி திருந்துபலுலூன்றம் மனையெம்மனைசேர்ந்தா லென்றாளவளுரைப்பாள். ௭௧

அறிவின்மிகுத்தவர் நெறியுடையோரழகுபெருத்தவ னிறையவன் றன்; கிருபைபெருத்தவர் கஸ்ஸானியின் கிளையினுளச்சிதருள்குமாரர்

சறகின் மிகுத்தவர் பலுலூன் மனை தனக்கங்கயல்பாகமாகைகயினும், நிற மில்மிகுத்திடு மிறைகருணை செய்வானுனக்கெனச்செப்பலுற்றான். ()

மின்னுருரைத்தசொற்கேட்டினிய விருத்தையுரைத்தனள் மெல்லியலே, முன்னாள்முகம்மது நபிகாலத்தின்முயன்ற சொல்லினுமே யுலகில், விந்நாள்வரையுநற் பலுலூனென்போ ரிலங்குந்தக்குவா வசனுடனே, யென்னுந்தாளம்போல் மகவாசையும் பொறுத்துத் துணியாதவ வெறுத்தாரோ. ௭௩

இன்னமுனைக்கக்கே னென்னுடைய விருந்தஞ்சரியார்தாமிரவ தெல்லா மன்னன்வணக்கத்திற் றாக்காயுடல் வருந்திப் பகலெல்லாம் நோன்பிருந்தே யன்னமருந்தாமற் றுனியவென்னுமாசை வெறுத்தாரோ யனுதினமு மென்னவுரைத்தனை கேட்டுமின்னுரிசைந்த விருத்தையோ டுரைக்கலுற்றாள். ௭௪

பத்துமாதமுஞ்சுமந்தேயென்னைப் பயந்தவளர்த் திருக்காய்தனிலும், வெற்றியுளதாயே பலுலூனென்றி விளங்குமிரவையிற் றவத்தினிலே, யுற்றமுறையெனக் கருள்வாயென்று ரோசையுள மின்னுரையைக்கேட்டுச், சித்தமகிழ்ந்துதான் விருதனையவள்ளிற் மிறுடன் சில செப்பலுற்றாள். ௭௫

திருவினிகரான அசுகாபிதான் தனியோனருளினாற் பொருந்தவே யிருள்வந்தடைந்தபின் னுறித்தகலை யெல்லமுரித்துவைத் தெருவங்காணுக் கருவினிறையானை தனையுமிதிக்கடுங்கிவா சபுர்டத்திற் செனன்றே, யருவியெனக் கண்ணிற்புனற்சொரியவழுது துவாசசொரவாரவருவாக்கே. ௭௬

அழுதுதுவாச்செய்து குருநோக்கியேயழுகாந்தவுபாவுந் திக்கிருடன், தொழுதுதகபீருமசலவாதுமாய்த் தோன்றுமிறவெல்லாமணைக்கமதாய பொழுதுவிடிகின்றநேரமவந்து புதியோனுட பள்ளிதனிலேகுவார், முழுதுமவருடவணக்கஞ்சொல்லமுடியாதெனச் சொன்னாளழுதியவளே. ௭௭

விருத்தையுரைத்தசொற் கேட்டினிய மின்னுள்மனதினின்மகிழ்ந் தான்னினை, கருத்தினினைத்திட்ட படிவாய்ப்பதாய சூலாச்சுசந்தமனதைமிக, வருத்தஞ்செய்யுபலு லூனைக்கொல்ல வகைதான்கிடைத்ததென்றே மகிழ்ந்து, திருத்தமுனைத்திட்ட விருத்தைக் கொந்து சிறப்பான தங்க மீந்தனளே. ௭௮

தங்கமீந்தந்த விருத்தைகமனை தனைவிட்டெழுந்தவள் மாடம்புக்கியேக் குழுளகுறான் இசம் கித நாபு மெ முழுப்படிக்கவும் நீ

ந் நன்னெறியில், மங்கைபொரு பொல்லா நினைவுதனை மனநிலைபெத்து காமிகலை பெயங்கு மதிந்திடப் பீசந்நெற்றுமிடத்தில் வருந்திட வெனத்து ணிந்தே. (௭௯)

ஆதிமுகம்பதுமாதுலரோ பரமேசுவனிவெல் லாம்புரக்குப், ஓது மீனாக்கு மூமீன் கட்குழுறவமோயிந்தவலகுதன்னிற், குதுன களவும்பொய், கொலைபாதகந் துணைக்கடனு மிடத்திலிருந்த, நீ திபராபரியாமிருந்தால் நெறியிற்பெருமைதா னில்லையென்றும். (௮௰)

இத்தப்படிதன்னிற் றக்குவாழும் இல்லறம்வனைக்கமுமுன்னோ மெனக், சிற்றைதபமிழ்ந்திடும் பழுநியிற்செய்யுந் தீதுதன்னைச்செப்ய க்கேட்டனைவை, நந்திப்பொழுதைந் திருஞானநந்தா லாண்டசுன ந்தியே வேசமாறிக், கந்தையுடுத்திறை பள்ளியிற்போய்க் கழுறந புதிதான கடுறுக்கே. (௮௧)

தோன்டியிரவெல்லாம் கடனுரியுந் தொழிலாய்விடிநேரம் இ ற்புகுந்து, வெண்டிப்புசழ்நல்லோர் பெரியோர்போல்வெளியி ல்வருகிறார்கருமமிது, நீணடும்பொய்பெயிரண்டினொன்றைத்தி டமாவிசாரித்துக்கொண்டெனவே, மீண்டுமொருகதைசதனி லெ ழுதிபடித்துக்கொண்டதலைத்தானே. (௮௨)

பொழுதுபகுந்திசா ரோக்கித்தீர்புகழ்சேருமறுகத்தாயர்; ச ரீ. தொழுதுக்குநிடு மூசல்லாவிமேலேதோன்றனைத்தவள் போயினு ள்பின் பழுதுபகராதவுமறுகத்சா டஜீறுதனிற்பள்ளிவாயவிற்போ யக், குழுவினுடன்றொழு திருக்கும்போது கூறுமக்கடிசித்தைக்க ண்டார். (௮௩)

அடகுமாசனாய்பொருதனர்க்கன் காசமொவருமுமறுகத்தா, படனாய் பார்கடிநாசெடுத்துப் பார்த்தார்விசளத்தை பதுக்கியதி ல், இடறைவினைத்திடும்விசளமதை இறைவன்மாற்றுவா னெனநி னைந்தார், படவியிருந்தோன் குடதிசையிற் பொழுதுமலைவாயிற் புகுந்தகப்போ. (௮௪)

கூட்டத்துடன்மகரிபுதொழுது குவும்இசாவையுந்தொழுது பின்னர், நாட்டித்கவசானவுமறுகத்தாய் தலமாவெழுந்தனர் தனின மன்னை, நீட்டும்விசளத்தைசோதிக்கவே செப்புமந்நேரம் பழுநுர னுமுன், கூட்டத்துடன்காங்குப் படைவைகட்டி நடந்தார்கருமடிக லைதாடியே. (௮௫)

காங்குதனைக் காட்டிவேஷமாறிக் கடுகிநடக்கக்கல்படி மறுகத் தா, போகியவர்கடிதாகினில்ல யெழுதாம் விசளமதுன்மையென

த், தாங்கிமனதினிற்களவுதனைத்தானேயறிந்திடவேண்டுமென, வேங்கைபோற்சீறி யொளித்தொளித்தே விரைந்துப் புறடி யிட்டிற் சென்றார். (௮௬)

வள்ளல்நடந்துசென் றொருதலத்தில் மதிபோலொளித்துக் கொண்டிருக்கையிலே, மன்றுமறைதேரும் அசகாபிதானிசேருங் கபுறடி யிடங்களிற்போய்ப், புள்ளுவிழுமாப்போ லவர்க்கிரங்கிப் புவியிலமைந்திரோவெனவிழியிற், றுள்ளிவிழக்கண்ணீரழுதழுது சொல்வாரவர்பின்னுந் துயரமுற்றே. (௮௭)

எங்கள்தகப்பனார்ஆதமங்கே யிபுறாகீமங்கேயிசுகாபுமெங்கே, குங்குமப்புயநூகுவெங்கே குலவுமுறுசலீன் மார்களெங்கே, தங்க மெனும் அன்பியாக்களெங்கே தலைமையுள்பேர்கள் தாமுமெங் கே, பொங்குபுகழான அவுலியாக்கள் புவியிலரசர்கள் புதல்வரெங் கே. (௮௮)

அறிவைப்படித்திடுமீனெங்கே யானகுருவேனுதும் உலமா வெங்கே, சுறகின்படி நடந் தோர்களெங்கே தனியோனருட்படியா லெல்லோரு, முறைமைசுழன்றவர் பவுத்தென்றுமுத்தைப் புசித்தி ந்த வழிநடந்தார், பிறமுற்றிடவழிவேறென்றில்லைப் பெரியோனரு ட்படி பிசகாதொன்றும். (௮௯)

அல்லாதிருவாணை நாங்களெல்லாம் அந்தவழியே தானடப்ப துமெய், பொல்லானிபுலீசுமாயமதித்தூண்டுதுமனம்வழுத் தொணு த, வல்லாவனைத்தையு நாகமென்னும் வழியிற்புகுதாமற் காத்திடெ ன்று, சொல்லாவிரங்கியேதொழுதழுது துவாச்செய்தவரோங்கித் து யரமுற்றார். (௯௰)

அழுதுபுலம்பித்தா னொருகபுறி லறையைத்திறந்தேகபாத்தி ரத்தைத், தழுவியெடுத்திரும்பாவிரண்டு சங்கிலிதன்னைக்கழுத்திலி ட்டுப், பழுதுபகாமலேவர்தலைவயைப் பாதந்தனிலிட்டுத்தலைகீழதா ய், விழுதுநிகராகத் தூங்கியவர் மேவுஞ்சரீரத்தை நோக்கிச்சொல் வார். (௯௧)

மண்ணினறைகளைக்காண்கிலையோமருட்டுமிருட்டறைச்சா ண்கிலையோ, கண்ணிலடங்காத நெருக்கத்தையுங் கனத்தயிடுக்கை யுங்காண்கிலையோ, புண்ணிவிடுமின்ற சலாகையெனப் பூரந்தேள் பாம்புப்புலிகளுடன், வண்ணமிகுமுன்கறுநக்கீரினுட வலுப்பமுபெ ருப்பத்தை யறிந்திலையோ. (௯௨)

மவுத்துமவுத்துடன் வருத்தத்தையும், வாயிற்கசப்பையுமறிந் திலையோ, மியத்துளிருத் தல்முஸ்தகீர் இறச்சும்பாலத்தின் கூர்

ஸாசனுந், தனத்தினிடைதூங்குமீசானையுந் தரிக்குமஞ்சுதனில் வரு
த்தத்தையுங், கவுத்துவமானவிலைக ளெல்லாங் கண்டுபெயந்திலை
யெனவழுதார். (௯௪)

இந்தப்படிசொல்லியழுதழுதே யிருந்தார் ஜரினிற் றனத்தினுக்
காய், வந்துபிலால்பள்ளிதனிற்செருனியாய் வாங்குதலை நன்றுய்க்கூ
றிடவே, புந்திதனிலிட்டசங்கிலியிற் பூட்டுத்தனைவிட்டுப் பாத்திர
த்தில், அந்தித்தனதயொரு கபுறடியி லடக்கிநடந்தன ரசகாபியே.

விரைந்துநடந்தில்லந் தனிற்புகுந்து மெய்யிற்கரிறிறவாடைத்
தனை, புரிந்தங்குடல்தனிற் புனலாடியே யுயர்ந்தலைச்சட்டை குப்
பாயமுந், தெரிந்தங்குடல்தனிற் சேர்த்துக்கையிற் சிறந்த தசுபீ
கும் அசாவுமாய்ப், புரிந்துபுகழுறை பள்ளியிற்போய்ப் புதியோ
ன்றனையஞ்சித்தொழுதுகொண்டார். (௯௫)

இவ்வாறதைக்கண்டவுமறுகத்தா பேங்கியிருகண்ணால் நீர்ததும்
ப,வெவ்வாமொழியை மெய்யென விருந்தோ முடையோன்
யொறுக்கானே யெனவிரங்கிச், சேவ்வேநடந்திறை பள்ளியிற்
போய்ச்சிறக்குமுகாஜிரீனவருந், தெவ்வாரும் பொல்லாக்குபி
ரோர்களைச் சிறக்குமன் சாரியானவரும். (௯௬)

கூடித்தொழுதிறையோனிடத்திற் றுலவுந்துவாவிரந்திருகை
யேந்தி, நாடிக்குருவேறுனை யிருந்தெல்லோரும் நயமாய்த் துதித்
துப் பின்னாவர்தம், வீடுதனிற்புகுந் தார்கள்நல்ல வெற்றியும
றுகத்தாபாசர்; தேடிப்பலுலூனைக் கையைக்காட்டித் திரும்பியி
ருமெனச் செப்பலுற்றார் (௯௭)

இருமென்றரசர்க்கே சரிதாஞ்சொல்ல வியல்சேர் பலுலூன
ங்கியம்பலுற்றார்; தருமமறியாத பிசிக்கினிந்தத் தாணிமனிதரி
ற் சிறியேனென்பார், கருமமுளதுண்டோவென்றுகேட்டார் கழ
றுமப்போதுமிகுருபினில்; வருமமுளகத்தை யெடுத்தவர்பால் வ
லையாய்க்கொடுத்தன ருமறாசர், (௯௮)

கத்தைவிரித்துத்தான்வாசித் திருகண்ணைக்கவிழ்ந்து நற்பலு
லூனவ, ரிற்றவிசளத்திலாக்காதேயென் றிறைவனிடத்திற் காவல்
தேடி, யத்தவிசளத்தின் படிக்கிப்போ தடியென்றனைக் குக்குஞ்
செய்விரொன்னச், சித்தமகிழ்ந் துரைத்தனர் கேட்டொருசிங்கநிக
ருமறிசைப்பதானுர். (௯௯)

பணிவிட்டெழுந்திருளானதின்பின் மவுத்தாபடங்கும் பேர்
ளிலைபொல்லா, வினையுற்றிமெவர் கபுறினிற்போய் விருப்பித்து
வாச்செய்த அமல்களினு, மூனையுற்றிமெம விஃதென் றெண்ண
பொவியும்பனுஞானி னிலங்குமுகர், தனிஞற்றிம்மிருவிழி நடுவே
தான்முத்திக்கொண்டா ருமறுகத்தாப். (௱

முத்திபிடக்கண்டன் கசுகாபிதா மொழிந்தா ரெனது ஆண்
கையே, வெற்றிபெரும் கச்சுதனக்கேகிட விருப்பியிருக்கிறே
னெனவே, புற்றங்குலைறத்தனருமறுகத்தா புனாத்தா ருடச்செய்
வேண்டுமுறைச், சித்தமகிழவேசொன்மினென்றார் தேவர்சித்த
ன்றார்பனுஞான். (௱௧

இட்டமுளமொழிகேட்டுமறங்கிசைத்தார் பனுஞாக்யால்
த்துமாலி, ஞெட்டகமென்று மதனினைமைய வுண்மைசனாதாவு பெ
ருபயனுந், இட்டமுடனுடக் களித்திடுவேன் திடமாகஜ்ஜிற்குச்செ
வீரென்று, துட்டர்பணிந்திடுமுமறுகத்தாப் சொன்னுராசுகாபிம
னைப்பார். (௱௨

முக்கேனுளருள்வேத முழக்குகின்ற மூமீனவர்க்கெல்லா ப
சாகிப; மன்னேயிதுகள்மேலென்னுடைய மனதுபிரியப்பட்டிரு
க்கயில்லைச், சொன்னேரஃதெல்லாம் வேண்டாமெந்தன்தோற்ப
த்திரத்துணைவருளுமென்று, ரந்நேர்கொடுத்துமாசானவாழகார்
னுஞானையனுப்பிவிட்டார். (௱௩

நான்தொருமூன்றுசென்றதற்பி னகரிதனிலுள்ள மனுடமெ
ல்லார், வேழமீதினுஞ்சிவிகையினும் விருப்புந்தொருவினுமேறி
கொண்டே, ஆளுமிறையவன்கருணை பொங்கும் அழகானசச்சுதன
க்கேகினுர்; வாழுமவர்க்கெல்லாந் தலைமையானுர்வழுத்தப்துற்ற
மானென்போமே. (௱௪

ஜெகுறுக்கிளேவினிலுதித்துவந்த தீராபுதருள்செல்வராமே
மகர்த்திரைக்கல்வி யப்துற்றகு மானையனழத்துமறாசர் சொன்னு
நகனாயிழந்திறை மீதில்மன நாடுஞ்சகிதருள்நவமானுப்; பகரும்
னுஞானயிருகண்போலே பார்த்துவிசாரித்துக்கொள்ளுமென்று

மன்னருரைத்திட அப்துற்றகுமானுமொழிந்தன ராண்டன
யே, மின்னவுனாயான வொசிய்யத்துகளெல்லாம் கபூல்ச்செய்
கொண்டேனுய, ருன்னம்பனுஞாக்றம்பேரிலிந்த ஞாராணைமே
ரு முவர்திருப்பா, ரென்ன்ச்சொல்லிமேயுமிருதா ளிலைறஞ்சிற
ந்தாரெல்லோருடனும். (௱

கூறுமனுடர்களவர்களோடிஞ்சுலவும் பதுலானந்தம்மனையை விட்டே, யேறுவாகன மில்லாமலு மிறைவனிடநோன்புவணக்கமுமாய், நாறுமலர்த்தெருவினிற் கால்நடைநடந்து வருகையிலமீறுன்பவன்; வீறின்பெருமங்கை யசுகாபியை விரும்புமனழி மறுத்தேதுரைப்பாள். (௱௭)

மாதர்க்கரசான மன்மதனே வடிவாருமதாசை மயக்கமென்னை, யேதுஞ்செய்யத்தான் விடுகுதில்லை யெனைத்தானணைந்திடில் வரிசைசெய்வேன், குதுநினைந்திடவேண்டாமெந்தன் சரதமெனுமாசை தொலைத்திடொன்றால், பாதம்வருந்திடப்பதுலானேநீர் பாரில்நடப்பது பார்த்திரோனே. (௱௮)

வருந்திநடக்காம லொட்டகமு மருவும்சவாதாவு மனுதினமும், பொருந்தும்பயலொன்று முடிப்பொன்றிற்குப் பொங்குப்புகழ்தங்கையைஞானமதாந், திருந்தவிதையெல்லா முமக்களிப்பேனெறியாள்மயல்தன்னைத்திருமிங்கே, யிருந்துவிடுத்துநாம் போவோமென்ன வியப்ப அசுகாபி யானவர்தாம். (௱௯)

வொல்லாருரைத்தசொற்கேட்டுமனம் புழுங்கியெவராலுஞ் சொல்லொணாத, வல்லான்தனக்கஞ்சாதுன துடைய மாணமதுமறுக்காமற்றெனதுடனே, சொல்லவுனாசொன்னாய்கச்சதனிற்சொரியும்பலனுனக்குண்டோவென, அல்லாதிருவாணை கச்சதனக்காகவரவில்லை நானேயென்றாள். (௱௰

மக்கத்தனில்கச்சப் பலன்தனக்காய் வருந்திவரவில்லை வழிதனிலே,'பிக்கவுமைநானைந்தேனென்றுமேமேலான்பலனதும்போலாமென; வொக்கப்புறப்பட்டேனிதுதப்பினு லுலகுபுவியானிலுள்ளோருக்குந், திக்கிலடங்காதபலீகத்தினிற் சேர்ப்பேனுனையன் சென்றுரைத்தனனே. (௱௰௧)

மங்கையுரைத்தசொற்கேட்டினிய வடிவாரசுகாபிமவுலலுற்ற சொல்குழுளநாயனேவலன்றியிடையிலொருவரா லென்செயப்போறீர்; இங்கடனைப்பார்த்துநாய்குலைத்தாற்சிறக்குமதுக்கென்னகுறைவுவரும், சங்கைகெடும்பெண்ணேபோடியென்றார் சலித்துப்பிரித்தனன்போயினனே. (௱௰௨)

அந்தப்பொழுதுபோய் மற்றைநாளி லடுத்தவிரவினி லிருளினோரந், தொந்தமிடுமங்கையாசையெனுந் துயரக்கடல்தனிற்சோய்ந்தநர்மைச், சிந்தைமகிழ்ந்தநனையாதவனைத்தீக்கில் வருத்திடவேண்டுமென; வித்தையுள்ளசித்தியெனும்மடிமை வெள்ளாட்டிதன்னைவிளைத்தழைத்த. (௱௰௩)

பச்சைசப்பசும்பொன்னூற் சமைத்திரத்நம் பதித்தரவபணிய
லையொன்றும், உச்சிதமானமுடிப்பொன்றிற்கு ளூணாயும்பசுந்தா
ணைஞ்ஞூறதும், அச்சுப்பதித்திடும் விரலாழியு மடக்கிக்கொடு
தாருமறியாபுலே, மெய்ச்சும்பலுலூனின் ம்தால்ப்பாத்தி மீதி லட
க்கிநீவருவாயென்றாள். (௱௰ச

ஐயமுனாத்திடக்கேட்டினிய அடியாள்நடந்ததந்த விருளிலே
ஈர், துய்யவணைக்கமூர்றுக்கூவுமாகச் சகுதிட்டசகாயிருக்கையி
லே, வையவவரிட பாத்திரத்திற் பதுக்கிவந்தனள் சின்மீனப்பே
தையோவநியாயம்பாதிராவிலாரோடுனாப்பனென்றிணாச்ச விட்டா
ள். (௱௰௫

மாதங்சமூசத்தடப் றுற்றகுமாணிஸ் செவியினிற் கேட்டெழு
ந்து, சாதிபலருடன்கூடியவர் சடுதியாயவள்விடுதிபுக்கிப், பாதிய
ரவையிலமுததென்ன பாதகம்வந்தெனக்கேட்டனர், ஆதுயகர்ந்தி
டும்மடவாள் சொல்வாளவருடன்தொனியாகவே. (௱௰௬

தங்கமுடிப்பென்றுபோச்சதனிற் றரிக்கும்விரலாழிதானுமு
ண்டும், அங்கதனிலிடுநரைத்தினத்தி னலங்காரமாலைதானுமுண்டு,
மிங்கிவ்விவ்விடையிறப்பனித வொருமிக்லை பஞ்சணையிற்படுத், தெ
ன்கணூறங்கினேனைதனையெவரொடுத்தாரோவெனைச் சொலியமுதாள்

அடங்கவுடைமைபோச் சென்றவுட னப்துற்றகுமாணைக்குழு
வோருட, சடங்கமதுவெல்லாஞ் சோதித்துமச்சனைத்தையினத்தை
யுந் தாக்கியொரு, இடங்கள்தனிலேயும் காணுமையாவிருந்தார்போ
சித்தங்கப்போதிலே, இடங்கொண்டபலுலூனவரைத் திருட்டுச்சா
ட்டினாள்தேன்மொழியாள். (௱௰௭

நாவுற்றவள்சொல்லக்கேட்டவுடனடுங்கிபவரும்லாகவுஷலா
க், கூவத்தாயில்லாபில்லாகியெனக் குணமாச்சொலிக்கோபமுட,
னேவுற்றுணாத்தனர்புவிபீதிலே யெவருஞ்சொல்லாத சொல்லாமி
ந்தப்; பாவத்தைச்சொன்னாய்போடியென்றார் பகையாயவள்பின்
னும்பகாலுற்றாள். (௱௰௮

தாயோரோனப்பேனாதாவெடுத்துச் சூதுநினைத்திந்தர்துனி
பாவிலே, ஒயாவணக்கமாயிருந்துமுன்னூறிபிலவுணர்போற்றிரு
டிமிதை, வாயாலதட்டினீர் மறைத்தாவிந்த மண்ணிலெனறிநீஇவறு
த்தினியான், போயாருடஞ்சொல்வேனெனவழுது புலம்பியவள்
பின்னும்புகலலுற்றாள். (௱௨௰)

பொன்னும் நவமணிமாலைகளும் புனையும்விரலாழியுமோதி
தனை, யுன்னியெடுத்தவ ரிவரல்லாமலுலகுதனிலாரு மிச்சிலையிப்
போ, மன்னுங்களவதை நீருமாகமறைத்தா ரென்செய்வன்மாநி
லத்திற், றென்னறு மருகத் தாமிடத்திச்செய்திதனைச்சொல்வேனெ
னச்செப்பினாள். (௱௨௧)

குதுபகர்கின்ற மயிலுடனே சொல்வாரனைத்தையுஞ் சோதித்
தன, மேதுமதிலொன்றுங் காண்கவில்லை யிவனைத்திருடனென்றிய
ப்புகிறு, யாதிதனைக்குமே பொருந்திடாதிங்கரசருமருக்கஞ் செப்
படாதென், றேதிடவர்பாசஞ் சாட்டினதா லூரவோர்விடுதியி லரு
காகினோர். (௱௨௨)

ஏற்றமுடையவர்வணக்கத்தினிலிருந்தாக்குறந் தலைமையா
ளோர், காத்தேயிருந்தனர் சலாங்கொடுத்துக் கருணைமுகநோக்கிப்
பார்த்தாரப்போ, தோத்திரமாக சலாமுரைத்துந் துறவோருடன்ம
ன்னர் தொகுத்துரைப்பார், பாத்திரத்தினி விருப்பதென்ன யக
ருமெனப்பஹுலூலுரைத்தார். (௱௨௩)

பழையபிடவையோன் றதுவுமன்றிப் பருகுமொரு ஜீவனஞ் சி
றிதுமுண்டே, எளியமிசிக்கீன்பால் வேறேயொன்று மில்லையென
ச்சொன்னாரதின்பிறகு, தெளியவதுதனைத்தாருமென்றார் திறமாய்
க்கொடுத்தனரசுகாபப்போ, குழுவில்கொண்டுபோடதையவிழ்த்தா
ர் குலவுமணிமாலை யிருக்கக்கண்டார். (௱௨௪)

மாலைதனையும்பொன் னாழியையு மனுடரனைவோருங்கண்டவு
டன், கோலமுகம்வாடியிருவருடைய குணத்தையறியாமற் பிணக்
குரைத்தோனுஞ், சாலவிவருட வணக்கமெல்லாந்தாரணிதனிற் செய்யு
ங்கள்வனெனவே, நீலனிவனைப்போலுண்டோவென நிருபரனைவோ
ரு மிகழ்ந்தனரே. (௱௨௫)

மார்க்கநூலாத்தபின் னப்துற்றகு மானங்குரைத்தன ரிவர்கள
வை, வேந்தருபறக்கறியிதற்குக்கும் வேறேயெவராலுஞ் செயப்
படாது, வாந்தமுடன்கச்சு தனக்கேகிறா யினநாடிவந்துநம, தே
ந்தலிடத்தினில் விடுமளவு மிவர்தான் சிறையென நடந்தனரே. ( )

அந்தநாட்கழித்தோரிரவி லழகையசுகாபி யிடந்தனிலே, உ
திங்கெனதுயா விரங்கியெந்தன் மைவல்தணிக்காதிங் கிருந்தோல
ற் றெருந்தமுடனிந்தக்குழுவோருடன்சமுகருமறுங்கண்டுமைத்தாசி
க்க, இந்தடலீகத்திலிரட்டிப்பாக வியற்றிவைப் பேனென்றிசைத்
தனளே. (௱௨௭)

கொடியா னுரைத்தசொற் கேட்டறிவு குன்றாதசகாபிகூறலுற்றார், நெடியோனருட்படி வருவதல்லால் நினதுநினைவாலிங் கென்னவரு, மடியேமயல்தவிர்த் திலைமக்கஞ்சியே யழகார்நவுபாலைச்சொல் வாயென்றார், யடிமேலவர்சொன்னபோதரிவை பதறிநடந்தவள் விடுதிபுக்காள். (௱௫௮)

பின்னுமொரு நாளில் விடுதிதன்னிற் பெருகவிருளது பரந்தபோது, சன்னிதனதுட வெள்ளாட்டியைக் கடுகவழைத்தொரு தலந்தனிலே, சென்னிதனைவைத்தங் குறங்கெனவே செப்பமறுத்தனள் சிறிடக்கண், டுன்னியுறக்கினு ளவன்கழுத்தை யுதிரஞ்சிதறிட அறுத்தனளே. (௱௫௯)

அடிமைகழுத்தறுத்திடுங்கத்தியை யசகாபு முசல்லாவிற்போட்டுக், கடுமையுடன்வந்தே விடுதிபுக்கிக் கதறினள்கண்டோரொன்னவென்றார்; கொடுமையிவனெந்தன் வெள்ளாட்டியைக் கூட்டிசனுச்செய்து கொலையுஞ்செய்தான், படியிலிதுதன்னைக் கேளாவிட்டாற் பாரிலரசர்மேற் பழியாமென்றாள். (௱௬௰)

வல்லியுரைகேட்டே யப்துற்றகுமானுங் குழுவோருங் கோபந்தாய், நல்லீதலவிவர் செய்ததெல்லா நாயன்றனக் கேறுக்சாரியதான், சொல்லவிவர்சமை வேண்டுமிக் கோமானுறு பால்விடுவோமெனச், சொல்லிவிடிந்தபி னடந்துசில தொலைபோய்விடுதியங் கிறங்கிலரோ. (௱௬௧)

விடுதியிறங்கினாசகாபிதாமேலோன்வணக்கத்தாற்பகல்நோன்பதால், உடலுமெலிந்துங்கால் நடையதனு லுறக்கமற்றதாலும் வருந்தி, நெடியோன்யாமென்னநடந்துவந்து நிறைந்தகுழுவோர்க ளிடத்தொருபால், வடிவாருமொருவிடுதியதில் வாகாயிருந்தனர் வணக்கமதாய். (௱௬௨)

இருளங்குறைந்தபோ தசகாபிதானிறைவன்வணக்கத்தில்ப்ராக்காசையில், மருள்கொண்டலைகின்றமடமயில்தான் மசகூதெனும் பயல்தனையழைத்துச்; சுருள்தின்றெனைச்சனுச்செய்திடெனச்சொல்லமறுத்தெனவன்சினந்து, வெருள்கொண்டவள்சிறப் பயந்தவன்தான் மேவுச்சனுவினை முடுகிச்செய்தான். (௱௬௩)

வீட்டிற்பயல்மசகூதவனைவிரும்பினுலழைத்தொருதலத்தில்; னூட்டத்துடன்கூடி சனுச்செய்தவள் மஜீசுக்குறியுடனடந்தி... மையத்: தேட்டமுடனசகாபியுடல் திருந்துமுசல்லாவி லிருந்திருசை, யீட்டிஅவருடல் தன்னைக்கட்டி யிழுத்துத்தனதுபோற் போட்டுக்கொண்டாள். (௱௬௪)

கலந்தங்கிணைநின்ற கொள்கையெனக்கண்டோரனைவோர்கண் காணவவள், மலந்துகிடந்தந்த அசுவாமியை மார்பிலிழுத்துத்தான்போட்டுக்கொண்டு; பெலங்கொள்பயந்தோய்ந்த சலக்குறியும் பிடவைநனைவையும் வெளிக்காண்பித்தெங், குளங்கள்தனக்கெல்லாமிழுக்குவைத்தான் ஜோவென்றலறியே குழறலுற்றாள். (௱௩௫)

அப்படியழக்கண்ட குழுவினோர்கள் கடுகவவள்தன்னைப் பார்த்தார்லிங்கங், கவடுநடுவேதானிருக்கவுமின் சாயமேலவர்கிடந்திடவுர், கவடினிங்கினிலரிதான்பட்ட கதைபோலகப்பட்டன் கவர்மயங்கக், கவடமறியாத ஜனங்களெல்லாங் கண்டார்கடுங்கோபங் கொண்டார்களே (௱௩௬)

கோவிச்சருவியே சானலுடன்குக்குளென விவரிருவருந்தான், மேனுங்கிழுமா யிருக்கையிலே மெல்லிகுழறியேவிதியோபொல்லாச், சோலிபடவோதான்வந்தேனென்று தோகையழக்கண்டதுயோரெல்லாம், வேல்கொண்டெறிகுவோம் அசுவாமியைவெட்டியிரண்டாக விடுவோமென்பார். (௱௩௭

இந்தவநியாயஞ் செய்வாருண்டோ வெவர்க்குஞ் சரியாமோ ஆடுமாடு, மந்தைதனிலேறும் பரிசுதன்னை மறைத்தால்மறையுமோ வசையாய்நடுச் சந்திதனிலடி பட்டபேர்க்குச் சாட்சிக்குறிப்பென்ன தாரணியி, லிந்தையழைப்பித்த நயிடாதுலர்க் இதுதான்சரிப்படாதெனவுரைத்தார். (௱௩௮)

திங்கள்வதனத்தாளப்போசொல்வாள் சிறந்தகிளைக் கட்டிலுள்ளவேந்தன், அங்கிசம்பார்த்தானன்சாரியிலானமரயினிலருமையுள்ளான், சங்கையுளவென்னை யலக்கழித்தான்தருமென்கிளைக்கெல்லாமீனம்வைத்தான், மங்கைமாரெல்லா நகைப்பாரொத்தன் வாளுள்விடுவேனென் றினுஞ்செப்பினாள். (௱௩௯
)

துட்டனைவனந்தன்விடுதிதனிற் றொடர்ந்து நடந்துவந்தெனதுடைய, வட்டமுலைதொட்டுக் கைபிடித்து மருவவரச்சொன்னான் மாட்டேனென்றே, கட்டிப்பிடித்தென்னையிவனெடுத்துக் கடுகிக்கொடுவந்தா னித்தலத்தில், சட்டமுடனென்னை யலக்கழித்தான் தரணிதனிற்கேள்வி தானிலையோ. (௱௪௰)

முன்னுளைதுடவுடமைதனை முழுதுங்களவாண்டானதுவுமன்றிப், பின்னுளைதுட வெள்ளாட்டினைப் பிடித்துச்சனுச்செய்துகழுத்தறுத்தா, னிந்நாளெனைப்பிடித் தழித்துக்குடிக்கினைர்வருத்தினு னிதனையிந்த; மன்னோடங்கலுங்கண்டீர்களேமன்றில்நடுஞாயந் தானிலையோ. (௱௪௧)

ஐயோ விதியோநான் கச்சுதனக்காகவரும்பலனிதுவோவென்ன, செய்வேனென்றுமதை யினைத்தார்; குஞ்சினப்பாவொளப்பானை துணிக்கியிரு, கையைநெரித்துமேல் வயிற்றில்வைத்துக் கதறியழுதுகண் கலங்கிநின்று, துய்யோனேயெந்தன் விதியோவெனச்சோர்ந்து முகம்வாடித் துயருற்றுள். (௱௪௨)

மன்றிலவளழ அப்துற்றகுமான்தான்சழறினர்வழி கேட்டா, பின்றிங்கிவர்செய்த கருமமதற் கெம்மாலொருவருக்குஞ் செயப்படாது, நன்றிவிடர்தம்மை மின்கட்டாக்கி நடந்து அறபாவிற்போய் மீண்டுநாம், கொண்டனெனும்முமறாசரிடங் கொடுபோய் விடுவோமென்றே நடந்தார். (௱௪௩)

ஆலைநிகரானகுழல்மடவா ளமட்டிகைப்பட்ட குழுவோர்சென்று; பாலைநிகர்மொழிப்பதுலான்றம்மைப் பதையாயுற் கட்டிச்சிறைச்சாலையின்; மூலைதனிற்போட்டேன் கறபாமாலை முடுகிலெப்பைக்குமெனநடந்தார், மாலைபணிபுயத் தசகாபிதான் வல்லோன்றனைநாடி யழுதிருந்தார். (௱௪௪)

ஆதிமுதலோனே நாயகனேயழியாப்பெருவாழ்வே யனைவருக்கும், நீதியொருவனே நிகரில்லானே நித்தம்புதியோனே நினதருளாற், சாதிடலயல வுயிரனைவயுந் தானேபடைத்தாளுந் தாபரனே, யோதுமறிவுமுள் ளமைத்துவைத்த வுதிப்புநினைவையும் அறிபவனே. (௱௪௫)

என்னைப்படைத்தெந்தன்செயல்தனையு மேற்றவாட்டஞ் செய்திடர்குறையுந், தன்னையறிந்தவனீயல்லாமற் றாணிதனிலாருஞ் சாற்றவுண்டோ, வுன்னைத்துதித்தவெறிவ்விடறிவ் குற்றமேதெயெனக் காதரவார், மின்னைத்துடனேநானுனைநம்பினேன் வேதபிறக்கியபெய்ப்பொருளே. (௱௪௬)

மாதிங்கிவள்செய்த மாயத்திற்கும் வருத்[illegible]மெனத்[illegible]ப்பும் வேதனைக்குங், கோதாரியான படுபாட்டுக்குங் குழுவோர்னு[illegible]ந் துசிட்பினுக்குஞ், சூதேவிவன்செய்த பாவியென்றேசுகமாறயாத்து மலையினுந்தன்; நீதாவொனுங்கச்சப் பலனெனக்குத் திறமாய் விலக்கினையோவென்றனர். (௱௪௭)

அல்லாவுனக்குநான்செய்தகுற்ற மலவுங்கொடிதெனக்காக்கிவித்தா,வெல்லோருடன்கூடிகச் சுமலை யேகிலெப்பைக்குமெனவுரைத்த, சொல்லானதைச்சொல்லக் கிடைத்திலையேதோசப் பெரும்பாவி யானேனென்றே, வல்லான்முகம்மதுநபியேரிலை வாழ்த்தும்சலவாத்து மகிழ்ந்துரைத்தார். (௱௪௮)

பழுதொன்றணுகாதார் நபிமீதிலே பகரும்சலவாத்துந்தசுபீகுமா
ய் - முழுதும் மழலமு திறையேயுனை மூயலும்பயலுந்தன் பாமென்றிரு
விழிகள்புனலாறு யொழுகிடவேவீழ்ந்து கிடக்கின்ற வேளையிலே - தெ
ளியுமுடல்மெத்த மயக்கமுற்றுத் தியக்கமாய் விழிதுயின்றனரோ, ௱௪௯

அந்தநேரத்திலாதிதூதராகும் மதுறசூல்நா மவர்மனுமில் - வந்தங்க
ருளுவார் பலுஞானே நும்மனத்தை யிடுக்கத்திலாக்கவேண்டா - மூந்த
வுளாயன் றனையெடுத்தமூமீன் தனக்கொரு தீங்கைவிட்டிங் - கிந்தப்ப
டிசோதித் தவர்மனதி னிடுக்கஞ்சபூறுகண் டிரங்கிடுவான், ௱௫௰

ஆலாலமுண்டநபியிறசூலருள்வாரனே வோருந் தீன்தழைக்க - மே
லோனருள்கச்சுப் பலன்றனக்கு விரும்பிநிற்கின்ற மாந்தரவர், நாலா
யிரத்துமுந்நூற்றொருவர்நனுதும்பலனுறக் குண்டாச்செனக் - கோ
லாகலமிலாநபியிறசூல் கூறப்பலுஞானங் ககமகிழ்ந்தார் ௱௫௧

அச்சுவந்தனி லொட்டகையி லானசிவிகையி னேறிமன - மெ
ய்ச்சித்திரும்பிய மாந்தரெல்லாமீனம்பசாறெனுமிடந்தனிலே, பச்சத்து
டனின்று மூன்றுநாளாய்ப் பதிந்தங்கிருந்ததானவிடம்விட்டே - யச்
சத்துடனடந் தார்பெரியோர் அல்லாகு அக்பறல்லாவென்றே. ௱௫௨

அல்லாகுஅக்பறெனத்திக்கிறமானசலவாத்துந் தசுபீகுமா - மெய
ல்லோருநன்றுயநடந்துமக்க மெழிலார் முடுகியே கறந்தினில்போய - வ
ல்லான்கருபாவைப் பிதிர்த்தணமாய் வந்து பலுஞானெவனொந்து மெத்த
ப் - பொலலாரிவனெனச் சொல்வாகினர்போதநகைத்துத்தான் சிரிப்பா
ர்சில. ௱௫௩

[illegible]கைத்துச்சிரித்தன்றதானசுகாபியை கலக்கும் விலகுற்றின்கட்
டுமா [illegible] தொருவொன்றி லெடுத்தெறிந்திரெவிரும்பிநிதிரும்பினு
ரெஜ்ஜிரிபெனுங் - கிகையுந்தலத்தினிற் றரித்துசிலைசிறப்பார்மலர்க்காவு
ம்வாகதியுந்தொனைபுற்றிடுங்கடந்திகடந்து தலக்குமதினமாநகஞ்சே
ர்ந்தார். ௱௫௪

மாந்தர்சிலர்முன்னேபோந்தவர்கள்மதினநகர்க்கா சானைபுகழ், வே
ந்தருமறுகத்தாபத்தைவிரும்பியிறைஞ்சிறு காங்குவித்தார் - சேர்ந்தம
னுடர்க்கோர்தாபரமாந்தீருமவொனுஞ்செகராஜர்தாம், போந்தமனுடரோ
பலுஞானெனங்கேபுகல்கென்றுரொண்றுப்புகன்றிலரோ ௱௫௫

116978

மன்றுக்கரசான வுமறுகத்தாப்மவுலுமொழிகேட்டுமாந்தவொல்லா
ம் - நின்றுப்பலுஞானின்செய்திகளை நிகழ்த்தவெட்கித்தார் நிருபருமா -ந
ன்றுகுழுவோரோ நான்கேட்டதை நவின்றீரில யென்னை சொலலுமெ
ன்று - றொன்றுமதற்குஜவாபில்லாதா லுரைத்தாரவரெங்கென்றதிற்கி
லபேர் ௱௫௬

நிருபர்க்கரசரோகவமணியேகீதிக்குரிசிலேராஜர்தொழும், வரிசைத்
திரலோரோ மணிவிளக்கேவல் லோன்றிருநபிமாதுலரோ, புரியும்புவியெ
ல்லாமொருகுடைக்கீழப்பராக்கிங்கரசாளும் புண்ணியரோ - விரிசொற்ப
கராத பொருளாகிய வித்தே சொலக்கேளுமென்றுரைத்தார். ௱௫௭

தனியோன்வணக்கமு நோன்புகளும் தசுபீகுடஇக்கீர் தக்வா வு
மாய்த் - துனியாவிழந்தவ ராகிறத்தைத் தொடர்ந்தோ ரெனச்சொல்லி
த் தோசமவ - ரசிபாயக்காரன்முனுபிக்கெனவவரைச்சொலத்தகு மல
ஙியிலே - யினியாரெனக்கருங் களவுகொலையினைச்சனுச்செய்தா ரென்
ச்சாற்றினர் ௱௫௮

அந்தவுரைகேட்டே யுமறுகத்தாமலர்ந்தமுகம்வாடி யவராளவிற்-கு
ந்தமிதுபோய் ஒலாகவுல ஒலாக்குவ்வத்த இல்லபில்லாகியென் - றந்த
முடன் அலியுல்அனீமென் றழ்காசச்சொலிப்பலுஞான்றன்னை - யிந்த்
விசளத்தி லாக்காதேயென் றிறைவனிடத்தினிற் றுவாக்கேட்டனர் ()

அலங்கலெனவரு முமறுகத்தா பந்தவுரைகேட்டங் கெழுந்தரு
ளித் - துலங்கும்பலுஞானைக்காணவெனத் தோணவெளியேகிவரு கும
ம்போது - விலங்கிட்டிருதாளிற்பின்கட்டாக்கிவிறைக்கவொருதொறு
மீதிலேற்றிக் - கலங்கவரக்கண்டா ரசுகாபிதான்கண்ணீர்பனித்த[illegible]ருமை
யைக்கண்டே ௱௬௰

பலுஞானழுகைக்கண்டே யுமறுமனம்பத[illegible]ர்தது
ம்ப -வதிகவாசர்தன்முடியிடறு "மாசாசுபியிடத்தினிற்செனறித
ர்தன்னை யிறக்கிமெய்யிலிரும்விலங்கையும்விடவருளிவிதமாயுமதுடவ
லதல்லக்காண் மேலோன்கலாவென விள்ம்பினரோ ௱௬௧

பத்மாமுலகெல்லா மொருகுடைகீழ்ப் பதித்தங்கரசாளுமுமறு
சொல்வா - ரித்மாம்பலுஞானை யிவளுடைமை யெடுத்துமிவளுடவெள்
ளாட்டியை - விதமாய்க்கழுத்தறுத் திவளைசனுவிரும்பினதுமெய்யோ
விளப்புமென்று மதமாராசர்கள் மகுடமுடிவருடுமுமறுகத்தாபுகேட்
டார் ௱௬௨

மன்னருரைத்திடப்பலூலூனுரை மவுல்வாரொன துட பாத்திரத்திற் பொன்னுமுடிப்புங்கண்டாரெல்லோரும் பெண்ணின்கழுத்தறுத் திருக்கக்கண்டார்; கன்னியிவள் மீதிலெனையிருக்கக்கண்டா ரிணதயாலுமில் லையென்றே, சொன்னதெல்லைப்பொய்யென்னக்குழுவோர் தாசிப்பாரொ ணச் சொலியழுதார். ௱௯௩

களவுங்கொடுங்கொலை சனுவதுவுங்கழறுமிவர்செய்தாரெனப்போ ந்திடுங் குழுவோரிபற்றிடுதீவினையுங்கூறு மரிவைசெய்குப டத்தையு முழுதுமறிபவனுமென்னமுமீனிருவிழியாறொழுக; அழுதங்கிறை யே வலினுக்கு மனமபாதிரு மென்றக்குமாரசர். ௱௯௪

மல்லார்புவியினில்வெட்க மில்லாவனிதைதனை யழைத்தனதள விற், பொல்லாங்கிவர்செய்தகருமத்தைதான்புகல்வாயென்றனர் பூலை சொல்வாழ், கல்லார்தனைப்போலென்னுடமைதனைக்கவர்ந்தான்சிறுமி யைக் கழுத்தறுத்தான், அல்லாதெனையுந்தான்பிடித்தழித்தா னருளார னைவோருஞ் சாட்சியென்றாள். ௱௯௫

அரியோன்றனக்கேறுக் காரியங்க ளவர்செய்தாரென்றாதர்க்காச ர், பெரியோர்தனில் நான்கு சாட்சிபுண்டேற்பிந்தா தழையென்றாரப் போமின்னுள், வரிசையுளகச்சுதளக்காகவேவந்தோரவர்நான்கா யிரத் துமுந்நூ றரியோரனைவருஞ் சாட்சியெனவுரைத்தாள் குழுவோரு முண்மையென்றார். ௱௯௬

ஒத்துமுறைகேட்டங்குமறாச ருண்மைப்பலூலூன் றம்முகநோக்கி யே, யோதுமிஃதுநீர்செய்ததுண்டோ வுரைபுமெனக்கேட்கப் பலூலூ ன் சொ[illegible]ள்நான்செய்த தில்லைத்திடமா யெனச்சொன்னு [illegible]த்தோமெல்லாஞ், சாதனைக்காரனெனச்செப்புவார் தமதுமனதி ற்குஞ்சரிப்படாதே. ௱௯௭

புள்ளியிளமான்போ லாண்பெண்ணெலாம் புலம்பிச்சலித்தழுதி ருகண்ணிறைற், றுள்ளிவிழவருதுமறுகத்தாப்தொகுத்தார்பலூலூனைமு கநோக்கியென், பிள்ளையாமபூ ஷகமாவென்போர்பேரில்வரும்குக்கும ணைதவிடாமம், கொள்ளும்விதங்தெரிவீரல்லவாகொடுமையிதற்கும்மையு லகறிய. ௱௯௮

குக்கும்செய்குவே ணவளுடனீர் கூடுஞ்சனுவுக்குநூறடியு, மிக்ககளவுக்குவலதுகையுமிடதுகாலையுந்தறித்திடுவேன், சக்கன்றிச் செயுங் கொலைதனக்குத்தமது கழுத்தையுமறுக்கப்படும், இக்கருமம்அல்லாவினுணை யியற்றிமுடியுமென்றே யோதினார். ௱௬௯

மங்காமணிமாலைப் புயத்துமறு மவுலுமுறைகேட்டுமதீனநக, ரங்கேயுளவாண்பெண்ணனிருதாத்தி னுருமேங்கியேயழுதவரின், சிங்காமுளவழகினுக்குந் தீங்குவந்ததேஜெகமீதினி, லிங்கார்மன்செய்கை விலக்கவல்லாரொன்றுசொல்லியே யிரங்கிநிற்பார். ௱௬௯

ஐயோபலுஹானிவ்வாக்கினைக்கு ளாகிற்புவிலறிஞோ ரிவர்போல, மெய்யாக்கிடையாதிங் கிவளையவர்மேவினு னொன்றே விளம்பினது, பொய்யாமெனச்சிலர் புலம்பிடுவார்பொருமிட்பொருமியே கலங்கிச்சிலர், கைசேதமாமாவிந்தவினைகபடதெனச்சிலர் கலங்கிடுவார். ௱௭௧

தடிமேல்நூறடி அடிப்பதன்றிச்சாற்றுங்கால்காரந் தனையறுப்பார் அடிகளறிவையை யறுத்தாண வழகார்சிரத்தையு மறுத்திடுவார், மிடிப்பாயிதுசெயல் பெருங்கொடுமை மார்க்கந் தனக்கார்தாஞ் சொல்லப்போமென் றிடைவார்மனங்களாந் திரங்கிச்சிலவெழிலார்மாதர்க ளேக்கமதாய். ௱௭௨

ஹக்கனருட்படி யாகுமென்பார்கருதியேகச்சுப்பலனைத்தேடி, மக்கநகர்க்கேகு நேரமென்பார் மருட்டியிவள் செய்தசுருட்டிதென்பார் ஒங்குமுறுவென்பார்சிலரவிடத் தொளித்துப் யந்தில்லந்தனிற்புகுவா துக்கமிருந்ததே யிவருக்கென்பார் சொல்லிலடங்காததீ தென்றிடுவார்.

வில்லாலிபிங்கூர்மை வாளியிந்த வேந்தருளாக்கின்ற வாய்மைசிலைக்கல்லோவுருக்கோ விவ்வுமறுமனங் களாந்[illegible] விவாளவிற்; பொல்லாதவன்செய்த மாயமெல்லாம்போட்டு மறையாரோ[illegible] யிலிஃ; தெல்லாமிறையருள்கற்பனையென் றிறங்கியழுதன ரிருந்தோரெல்லாம். ௱௭௪

ஆபத்திதுவென்பார் பலுஹானுட வழகுதனக்குற்ற திஃடியென்பார், சாவுற்றிடுமந்தகாளிதென்பார் தலையினெழுத்துத்தான் முடிந்ததென்பார், நாவுற்றனைவரு முறைக்கக்கேட்டுநாயனைவற் போற்செய்வேனெனக்-கோபத்துடனுமெழுந்துகைகளைக்கொடுவாவெனவேவ லோர்க்குரைத்தார். ௱௭௫

நாடிப்பலுலூனைமுடிக்குமப்போ நவில்வார்சிலர்நாந்தாம் நாளதெ ல்லாந்-தேடுந்திரவியந்தனைக்கொடுத்துத்திருப்பில் விடுவாராவரசர் நூறு கோடிகொடுத்தாலுமிரங்கிவிடார்குழறல் நமக்கென்ன வெனக்கூறியே வீடுதனைநாட்டி நடந்தவர்கள் மேலோன்பாஞ்சாட்டியிருந்தனரே. ()

அப்போதுமறுகத் தப்ராசரூலகெனும்பையல் தனையழைத்தே யிப்போதிவனை நூறடியடியென் றியம்பினாந்தப் பயல்சம்மட்டி-தப் பா தெடுத்தோங்கி யடிக்கும்போது தனியோனருளினலவன்கைரண் டுங்-கப்பாலுயரத்திற்பிடிக்கப்பட்டுக் கலங்கிவிழுந்தன னிலந்தனிலே.

அபுலவெனும்பயம் விழுந்ததைக்கண்ட டைந்தகுழுவோர்களருள் வார்சனுப்,பவனந்தனிலிவர்செய்ந்துபொய்பழிகாரிசெய்தபடிவெட்டெ ணக்-கவல்வாருமறப்போதிறைவனுடகருணையடிதப்ப லாகாதெனப் புவனந்தனிலொரு குழியைவெட்டிப் புதைத்தங்கரைமட்டாய் இறுத் துமென்றார், ாஎஅ

அரைமட்டாழமாய்க் குழிதான்வெட்டி யதனிலவர் தனையிறுத்தி யங்கு-திரைவிட் டொருவரை மறைத்ததுபோற்சிறியோர் பெரியோருந் திறலோருமாய்-சிறைவிட்டனைவருமவரைச் சுற்றிநின்று நிருகையிற் கல்லேந்தியே,யெறியிட்டடர்ந்தன ரப்போது மறியல்சேர் பலூலூன்ற ம்மருகில்வந்தே. ாஎசு

மன்னும்புகழ சுகாபியுடன்மவுல்லார் புவியினில் மனதினுக்கின் கென்னபதார்த்தத்தில் நஜாத்ததை யியம்புமமக்குநா னருளவெனா சொன்னாசுகாபி கேட்டரசே சுகமாவெனக்குநீர் தரும்பதார்த்தம் ம ன்னாவுலகில் தனுக்காசர் வருமட்டுமே பொறுத்தாலதுவாம். ()

சுதங்கவர்சொலக் கேட்டாச ரினிதாயுமக்கான ஆண்டகையா, ரோதுமெனக்கேட்டாரப்போ தவருடையோனருட்பெற்றோ ருலகுக னில், மூநாரினர்க்குமாசருக்குமுகிருமறிவுள்ள முத்தியாய், நீதிநெ றியுள்ளே பதுக்கிவைக்குமினைவைத்தெரிகின்ற நீதியுள்ளோர். ாஅரு

முன்னோருதவியும் நபியுடைய முதிர்ந்தயிருபையு முள்ளவரா ம்பின்னுள்ளதிசொன்ன ரகசியத்தின் பெருமையரிவையும் பேதையிவ

ணிங்காளிற்செய்தவிடர்வினையுமேகலருளினலறியவல்லார், அங்கை
ங்கி- மாதியவனருகில்வேங்கையாயிருந்தவராம். ௱௮௨

மூமினெனவந்த ஆண்பெண்ணுக்கு மூஇருமாசராய் வந்து
தோ, ரீமானிசுலாமென் றுணாணக்கும வாசற்றிலங்கும திரவுகோலா
ங்தோர், சீமான் முகம்மது நபிதம் வாயாற் சிறக்கமொழிந்திடும் மே
ஜிறை, யாமாமெனக்கண்டு தெளிந்ததனில் அமல்கள்செய்திடதெ
வுள்ளவர். ௱௮௩

அறிவுக்கடலுறுமாணிமுத்தா ராசர்பணிபாதிராகியருட், செற
ஒருளினர் இல்மகெனுந்தேயந்தணக்கொருவாயிலானேர், வெறியுமெ
யுமுள்ளமைத்துச்செய்யும் விகடமதுகளை யறியவல்லார் மறையும்பு
மையை வெளியதாக்கவல்லாரிருள் நீக்குமணி விளக்கார். ௱௮௪

ஆனலவர்காலீ பெனுங்கிளையி லழகாயுதித்திடு மொருவரான
ஞர்சொறுகின் கூட்டமதிற் சிறந்திடும்பாலீக் காகவந்தோர், கோனு
தந்தம் வழியில்வந்தோர்குலவும் அபீதாலிபாலரானேர்,சேனுபதியா
சூல்மருகாசிறக்குமலீ யென்று ருமறுசொல்வார். ௱௮௫

அலியார்புசுருவில் நீர்மதிணமாறு லப்பதியிப்பதிக்கும், புலித
ணடந்தாலு மிங்குவா புகலுநாற்பதுநாட்செல்லுமோ மெலிவா யுணா
இன் நீ ரிப்புதுமைமேதினிதனிற்கண்டதில்லைக் கலியோவெனச் செ
ஞ்று ருமறுடனே காலிதிபுனுவோ லீதுசொல்வார். ௱௮௬

உணாத்தல்பழுதென்றங் கசுராபிதானுணைப் பெங்களி ஞ்ஞ
கையை, இணைத்துக கூப்பிட்டென் றன்னுடைய இடணைப்பாருமெ
ன்றிரக்குகிறேன், கணாத்தலுடனவர்வருமளவுங் கருணையுடன் மன
ம்பொறுமென்றங்க ஹுணாக்கமுடியாதவல்லவனே யுயர்வா னேத்தி
தா விரந்தழுதார். ௱௮௭

வானேழுமமைத்தோனே யெனைப்படைத்து வளர்த்தோனே என்
மேல்வினைகவே, மானுள்சொலும்பேச்சும் இனத்தோர்கள் தாமரியா
தையிலாமற்செய்வது, நீனையறிப்ப னியல்லாமல் நிலத்திலறிபராரு
ண்டோ, கோனேயெனைக்கலாசாக்கிவைப்பாய்குதாயேயெனவழுகின்
னுந்சொன்னர் ௱௮௮

அஞ்சலெனச் சொல்லி யென்துதுய யாற்றுவாரில்லை யவனிதனில், நெஞ்சமெரித்தழ லாற்றவொரு நிபுணரில்லை நானுன்னுடைய, தஞ்சமாகினேன் காப்பாயெனைத் தாரணிதனிற்செயுந் தீவினைகள், கொஞ்சமலவிதை யறிபனீ குதாயெனச்சொல்லிக் கவிழ்ந்தழுதார். (௱அகூ

கண்ணைக்கவிழ்த்து நின்றழுதுமனக்கரையப்பெரியோன் தான் கருணைசெய்தான், மண்ணினரசரு மதைநிலைந்து வண்மைசலவாத்தை மகிழ்ந்துரைத்து, விண்ணிலடங்காதசுடரொளியே வேதம் புறுக்கானின் மெய்ப்பொருளே, எண்ணிலடங்காதா னருட்டுகோ வெனதுவினை தீருமெனவழுதார். (௱கூ௰)

நபியைப்புகழ்ந் தழுதபித்தாலிபு கல்குமருட்பெற்ற மைந்தராயிப், புவியிற்புலியெனு மலியாரைத்தான் போற்றித்துதித்து நந்தாதரான, கபீபுமுகம்மதுநபிதா முன்னுட் கழறுமொழுகுத்தின்றைக்காச்சதனைச், செவிக்கடங்கெனயிக்தவேளையிலே இடமாக்கிட வாருமெனக்கூப்பிட்டார். (௱கூ௧)

போற்றியனகாபிகூப்பிட்டுளம் புழுக்குமொழுகுத்தினிலேயவிடிய, தேத்தியாருநற்கம்பஞமாம் நிதிகள்நிகவுள்ளபசருவினில், தத்தமரனிறை யோர்தாப்பினி லெழிபார்குருமேனைநிக் கொண்டிருந்தார், ஏற்றபாகியவிறைநயருளா லிம்புமதியாரிக்காதினிலே. ( )

தெளிவாமொருசத்தம் கேட்டாருடன் இருப்பிபரகாயந் தன்னைப்பார்த்துச், களியாய்லப்பைக்கும் லப்பைக்கென்று கழறிப் பின்பலிகம்பர்தனை, வெழிவார்நோக்கிச் சேர்முசகபினை யிடிநீருறைபினிலென்றுரட்டோ, வழிநோநிவுள்ள கம்பர்துல்துல்மாவிருரவிதம்மைநோக்கி. (௱கூ௩)

மகிழ்புகழாமொம்மாண்டைகையே மனைக்குந்தங்கள் செவ்விதழ்திறந்தே, என்னலெப்பைக்கும் லெப்பைக்குமென் றியம்பிப்பிஸ்மிறைபநுளதாகச், சொன்னமறையையும் உறையின்மேசருட்டச்சொன்னீர்க ளடிமைக்கனைர், புன்னியுனாசெய்வியொன்றாங்குமேனுமலியுல்லா வுனாப்பதானுர். (௱கூ௪)

தேசம்விளக்கிய பணிவிளக்சார் ஜெயக்கொள்குரிசிலான் திருமெய்யினோர், வாசங்கமழ்ந்திடுங் கஸ்தூரியின் வாடைகாதகாதஞ்சிறந்தோர்; விசும்புகழாதி துராசானோர் விளங்குப்புறக்கானின் மெய்ப்பொருளார், ஓசையுளயாருலக்கல்டிங்குரைத்தேல் லெப்பைக்குமென்றுதானே. (௱கூ௫)

பின்னுமவிசொன்னுர் கம்பருடன் பெரியோனருட் ப
ஞமேல, அன்னமுகப்மது நபிபிறகு வருளினரிறை யுத்தரந்த
மின்னுதலமான இதுறிவெனும் வெளியாரிடத்திற் பஹுஹுல
துன்னுமிபிக் கணுற்றிருக்கிறாரப் சொல்லவிடத்திற்நு நான்
கவ.   (௩௪

அரியோனுத்தராதனைபிந்த ஆலத்துருர்துட்டக் குபிரே
ளாத், தெரியு புறுக்ஷானில் வருத்திநல்ல ஜென்னந்தனிற் சே
த்திறமையுள்ள, குரிசி ாகிய முகாபதுறக் கோமானெனக்குத்
ன றிவித்தனர், துரிதமுடனங்கு போகவ்வம்பிந் துயகப்பமோ
ன் றுரைத்தார்.   ௩௪

துன்றுமறுறாவைமுடியிடறந் துரைதாரபினுக்கம்பர் தன்
நோக்கி, நன்றுபிடவையைபிடிப்பிற்கட்டி நடவென்றேடெ
வின்றார்கம்பர், நிஃறுபகருவார் இதுமிபெனுற் நிலத்திற்கே
வொஜீவனங்கள், ஒக்றுமிலேத்தின்னவென்றாலி யுடையோன்
ருவாலனன் றுரைத்துப்பிறனும்.   (௩௬

வடிவாளலிபார்தான் கம்பருடன் கழுத்திஞெரந்தன் பத
ச்கீழ், அடிமேலடிவைத்து நடப்பாவென்றங் கழகார்சலவாத்
யோதிக்கொண்டு; சடியாபஹுஹுலைக் காணவென்று சருதிநபி
வலதிஃபடியே, நெடியோயுனனுட காவலென்றுநின்றாலல்லா
க்பொன்றே.   (௩௭

அல்லாகு அக்பறெனப்புகழ்ந்தோ மடிவைத்தலியார் தாப்
கோடி, ஒல்லாகூவெனச் சொல்லித்தூச்கியுாக்க நடந்தனர்ம
துமிந்தச், சொல்லாலொருநாம்ப தடிவைத்தனர் தொலேந்த
னே நாற்பதுநாள்வழி, யெல்லாங்கடந்துபின் னபியாமருலெக்
செனுமக்கமதைக்கண்டுபின்.   (உ

ஆறுமருவியுங்காவுகளு மடர்ந்ததடாகமுஞ்சோலைகளு,மீறு
ரசர்கள் மாளிகையு மிகுத்தபைத்துமாலறையும்ரல்லோ, பேற
மத் தொழுட்பள்ளிகளும் பெருகுமஞருவுந் தெருவில்வாழ
தாறுசொறிந்ததே ஞெழுகுமந்தத்தலமாமதினயா நகராக்கண்டா

சென்டாருபர்புசக்கம்பாருள் சிறக்குமதினமா நகரைக்கன்
ஞற், கண்டாரஙரக மதிசயித்துக் கருணையுள அலிடாதமுத்திச்
கொண்டே யுரைத்தாரொம் மாண்டகைசெ கூறுப்புதுபையிலே

ன்றாரப்போ, வண்டாடியமாலைப்புயத்தினலிவரிசையுள்கம்பர் த
ன்னைநோக்கி. (௨௱௨)

இங்ஙனு க்சாகதான்தாஸ்வெள்ள எட்டியடிவைத்தேன் மிக
மெறுவாய்த், தங்கிநடந்தேனிரில்லாவிடிற் றரிப்பங்கொருகா லிங்
கொருகாலுமா, யங்கங்குலுங்காமல் நடப்பேனந்தமாதி யருளினு
லெனத்திறலார், சிங்கநிகர்நபிமருகாரானதிரப்புலியலிசெப்பினரோ

வனசமலர்ப்பதநபிமருகர் மவுலுவுரைகேட்டுகம்பர்சொல்வா
ர், உனதுபுதுமைமையயிலைறவனன்றி யொருவரறியார்களென்று
லி, கனகுடைநபி கப்றைநோக்கிக் கத்தன்பாத்திகாத்தனையோ
தித்; தன்துகம்பரோடிதுறிபெனுந் தலத்தைநாடியே விரைந்தே
கினர். (௨௱௪)

அந்தத்தலநோக்கியேகுமப்போ ததனையடுக்கத்தா னிருக்கு
கின்ற, சித்துமருளிருகருணைபொங்குஞ்ஜென்னத்துல் பகியாவிட
த்தி,லிர்துநிகரானபூலுஹூன்றனையிரக்கிக்குழியினில் நிறுத்திப்பன
ர், சத்தைகூட்டம்போ லிறைத்தலொடுஞ் சனங்கள்திரண்டங்கே நி
ற்கக்கண்டார். (௨௱௫)

நாட்டமுட்னிற்குங் கூட்டநோக்கி நடந்தாரலியப்போதந்த
ப்பெருங்; கூட்டந்தனிற்கண்டோருமறுபடனைகூறினார்மூமினுனோ
ர்க்கெல்லாம்; தேட்டமுளராஜதனமுள்ளவர் சிறக்கும்இமாமாக வந்
துதித்தோர், சூட்டுந்தொடையார்பாஷித்தாலிபுசுதனூரலி வாரார்வா
ராமென. (௨௱௬)

அரும்பின்மலர்மாலைப் புயத்துமறங் கத்தவுரைகேட்டே யக
மகிழ்ந்து, திரும்பிமுகநோக்கியெழுந்து குழுச் சேனைத்திரளுட
னெதிர்சென்று, விருப்பும்புகழலி மார்பினிடமேவித் தழுவியே
சலாமுரைத்துக், கரும்புமினிப்பும்போ லிருவருந்தான் கலந்தங்கி
ருந்தனரப்போதிலே. (௨௱௭

உள்ளமகிழ்ந்தலியுமறுகத்தா புடனே நவில்வாரிவ்வூர்தனிலே
உள்ளவதிசயம் நடபடிக ளனைத்துமென்றனாதனைக்கேட்டு, வள்ள
லுமறுகத்தாபுமிகும் வரிசைப்பலுஹூன்றம் பலீசத்தெல்லாம்; வி
ள்ளகரிதவர்களவுகொலை மேவிச்சனுச்செய்தா னெனவுரைத்தார் ()

சாற்றுமுரைதனைக்கேட்டக்கருளவியார்தனியோனபிமொழிதப்பாதென, ஏற்றமுடனேதான் ஞாயிலாக இல்லவல்லாவென வியப்பிப்பின்னர், போற்றுப்சகிதருள் செல்வரானபுகழார்பஹுலான்தான்களவுகொலை, நாற்றமுளசனுச் செய்ததற்கு நான்குசாட்சிதானுண்டோவென்றார் (உ௱கூ)

அவியாருரைகேட்டங் குமரருள்வார் ராஜபுகழ்கச்சுதனக்கேகிய, ஒவியானவர்நான்காயிரத்துமுர்றூ றாவோருஞ்சாட்சிசொல்லுமென்றே, எவிவாய்தனிர்பூனரு பகப்படுமோ யெவரி முன்டனிவேதிராடிமேய, கவியோரெனஅவி யவாளவிற் களவுகொலைகளுக் காணுதென்றே. (உ௱ய)

வெருவவாசர்கள் முடியிடரும் வேந்தாவியங்கேநடந்து சென்று, குருவினிகரானட லுஹுலான்றனைக்குழிவிட்டுயரத் தானெடுத்தவனைத், தருவின்கரத்தாலேயார்புறவே தழுவிசலாமுனைத்தவருடைய, இருகண்ணையுமே தான்முத்திக்கொண்டேயேகன்சலாமெனவியப்பலுற்றார். (உ௱யக)

அரசாவிதானே முத்தியிட வடர்ந்தருமுவோர்க ளிவருடைய பருவநினைவையுமறியாமல்தாம் பலீகத்தாகவேநினைந்தோ பிதைப்பெரியோன்பொறுப்பானோவித்தக்குற்றம் யேனும்றனுமானெனன்றுமருடனே; தெரியுமனுவெல்லாங்கைகேசதமாய்த் தீயின்மெழுகுபோலுருகினரோ. (உ௱யஉ)

ஆனபுகழவியாருமப்போ தசுசாபிதங்கனைப் புனலாட்டியே, ஈனமறவைத்தங் குணவருத்தி யிருக்குமுடறுமத் தனைவோருடன், ஞானமுடன்சொல்வாரிவர்களவைத் தனியானருளினுந் தெளியுவிரேன்; ஞானமுடனேபார்த்திருங்களொன்று நவின்றுரவியார்மாநயம்பெறவே. (உ௱யங)

அப்பாப்புவியெவவையும் படைத்தான்வோன் புவியவியவருடைய, கம்பர்தனையழைத்தேயருள்வார் கனகமதினமாநகரமீதில், நப்பிவாழ்சிறியோர்பெரியோர்நலமாவருப்பெண்ணுண் யாவனாயும் வெம்புப்பஹுலானைருக்கும்கேட்கிறார்விரைந்துவருகவென் றறையுமென்றார். (உ௱யச)

வருகவனையுமென்றவியருள மகிழ்ந்தங்குடனேதான் கம்பர்சென்று, தெருவிடங்களுள் பறைமுரசஞ் செப்பித் திருப்பின

ரப்போதினில், மருவுஞ்சிறியோரும் பெரியோர்களும் வழுத்தும் போதையர்மருவலர்கள், செருவினாசர்கள் பெரும்படைபோல் செ ன்னத்துல்பகி யாவில்வந்தார். (உ௱௯௫)

பெண்ணனைவருங்கூடியபின் பெரியோனயிமிங்ஙபோதி ன்று; வண்ணந்தருஞ்சொக்கந் தன்னிலுள்ள வரிசை திருமத்தின் பெருமைகளும், புண்ணறிமெத்த நரகத்துளபொல்லாங்குங்கெட் டவமளிகளு, மண்ணனகாயவருத்தங்களு மருவுஞ்சிலைகதிதெடுத் துரைத்தார். (உ௱௯௬)

அருளுங்கதிதினைக்கேட்டவுடனட்ந்தேகுமுவின ரனைவர்க ளுந், தாளமெனப்புனல்விழிபிற்சிந்தித் தனியோன் றனக்கஞ்சித் தாமனாயி, லுருளுந்துளிபோலத் ததுர்பியுள முருகிச் சலித்துலை மெழுகாகிய, கருமையிருட்பொத்தபலத்தாரெல்லாங் கலங்கியமு திருந்தார்களப்போ. (உ௱௯௭)

இறைவர்தொழுந்திருப் புலியலியா ரோகன்றனைநோக்கியிணை யில்லாத, அறுசகுறுசுலைளகொடுகலமும் அகிலமலைகடல் மதிசுதி ரும், நெறிபார்சுவனரகொடுவானமும்நீதிபொருந்திய பல்லுயிரும் குறியாவெவையையும்படைத்தாள்கின்ற குதாயேயெனமிகப்புகழ் ந்தார்பின்னும். (உ௱௯௮)

ஆகிதிருந்தூதேவேதாம்பரோய்மற்ற் புவியோர்க்குமோரமே ஓதுமறையின்மெய்ப்பொருளெய்னாக்கு முயிர்தனக்கும் முயிரோ, யாதந்தனாயினிற்படாதவமோ பவசாம்பரோயிந்தப்பதியிலுள்ள, நீதி யதுதெரிந்திடவெனக்கு றினதுகருணைபுற்றருளுமென்றே ( )

பின்னங்குறுங்கூட்டத்தோனைநோக்கிப் பேசுமென்னுடற் பி றப்பினை; சென்னத்துல்டகியாவிடத்திற் சீராயிருக்கின்றவாண் பெண்களே, என்னையறிவீரோவின்னுனென விறைவனருளினுல் முன்னளிலே, அன்னமுகமந்து நபிதிருமுன் அறசித் புலியாய்ச் சென்றுழிகொண்டேன். (உஉய

ஆகமுதசுத்தகியாமவரை பழசேர்புவியினி லானுவோர், நீ மறிவுமுள்ளடக்கிவைக்கு நிட்டோர்திருட்டுப்புரட்டுர், ஓதுமினறு வனரு நிறைலே யுத்தமசரிக்கிற்றவல்லமையு ; யோதமுறருனா ல்மு ரு பொருந்துமனத்தாக்காரனென்றார். (உஉக

தன்னைப்பெருமைபர்பலியாரங்குசாற்றுங்காரியமேதுக்கெனின், மன்னுமவருடவுள்ளமையை மனுடரறியாததன்மையாலு;மூன்னேனருட்படியுமாராசர் முடித்தனுயத்தைத் திரும்பவும்ம, பன்னிக்கேட்கப் பேகம்விதத்தினாலும் பகர்ந்தாரொருமுலைறருக்கும்கொண்டுதான். (௨௨௨)

அகத்தினறிவதையவியுரைத்தங் கரிவைமார் கூட்டங் தன்னை நோக்கி, யிகத்திபஹுலூன்மேற் படறுணாத்த லெழிலார் மங்லைகதானோவவள், முகத்தைத்திறந்துதானெழுந் திச்சபை முடிஇவரலாமென்றேகடுப்பாய், நிகழ்த்தினாங்கார் படவார்களில் நின்றாரிலையொருவருமிதுபோல். (௨௨௩)

முக்காலுங்கெட்டாரொருவருந்தான் மொழிந்தாரிலையதுதனையறிந்து, திக்கார்புகழ்கின்ற அலீயொண்பவர்செல்வியாஞ்சின்னானைனுமவளை, நிற்காதலைழுத்தோடிவாருமென்ன நீதியலிகம்பர்தனைவிடுத்தார், அக்காகக்கம்போடியவள் கதவுதனைத்தட்டிக் கூப்பிட்டாரோ (௨௨௪)

வாசல்தனைத்தட்டிக்கூப்பிடுங்கால் மருட்டியெழுந்திருந்தங்காரடா, தேசமுளபேரைப்போய்க்கூப்பிட்டாய்நீயாரெனக் கேட்டாள்கம்பர்சொன்னார், தேசமகிழவே நீவிண்டதைத் தீர்க்கவிசாரிக்கவேண்டியுன்னை, வாசமுளநபிமருகரலி வரச்சொன்னாரிப்போவாடியென்றார் (௨௨௫)

வாடியெனச்சொன்னபோதவளும் வகையாலுள்பணியணிந்துபொன்னால், ஆடையுடுத்திச்சிப்பிட்டுக்கொண்டை யதனைமுடித்துவகைபொட்டுமிட்டுச்; கூடுமுடம்பெல்லாம்நனைந்தவர்க்குக் குளிரிலெனச்சொன்னகொள்கையைப்போல், வாடைகளபம் பன்னீர் புழுகுவகையாய்ப்பூசித்தானடந்தனளே. (௨௨௬)

நடந்தங்கரிவைதானலிதிருத்தாள் நணுகிசலாஞ்சொல்லிநின்றனள்பின், படர்ந்தபுகழ்சேரும் அலியவளைப்பார்த்துக் கேட்டனர்பஹுலூனிட, வுடந்தையுனக்குண்டோ நவில்வாயென்றுனுரைத்தாளுடமேறுமுரைத்ததுபோற், இடந்தாவியசொல்லைச்சொல்லி யுண்மை செய்தாளலிபிதை யறியாரொன்றே (௨௨௭

பின்னுமுரைத்தனளசகாபிக்குப் பேதைவயிற்றினிற் கெற்பமானேன்; னென்சதான்செய்வே னினைத்தாரொல்லா பேசுவார்களேலிதிபோ விஎன், றன்ன சபையோர்கள் களக்கமுற வழுதாள்

பொருமியாகவலையோடு, மன்னரவியகத்தினிற்றூசித்து மருட்டுதனத்தோடுமவ்விடத்தில், (௨௨௮)

பொருமியழுகின்றமாதைநோக்கிப்புகன்றூரசுகாபியுந்தனோடு, சருவுமதனைத்தான் பார்த்திருந்த சாக்ஷிதானொன்றாரிலைவசொல் வாளொருவனருள்கச்சுதனக்கேகிய வுரவோரனைவருஞ் சாக்ஷிதெனமருவுமவர்களையாலிக்கேட்டாரீவாகாரனைவரு முண்மையென்றார் ()

பண்பாமிதுமெய்தானெனக்குழுவோர் பகரக்கேட்டலி பவளளவி, லுங்கள்சாட்சிதானுண்மையல்ல வுரவானைவர்க்குந் தலைமையதா, யங்குவருமட்துற்றகுமான் சொன்னதுநான் சரியென்றங்கவனாயழைத், துக்கண்கண்டதையுண்மையாக வுரையுமெனச்சொன்னாரப்போதவர். (௨௩௰)

சுருக்கமாய்ச்சொன்னு ரசுகாபியின் தோழமையதுதனிலவருளுடைமை,யிருக்கத்தான்கண்டே னிவரதனை யெடுத்துவரக்காணேன் சிறுமிதனை, அருக்கிக்கழுத்தறுத்திருக்கக்கண்டே னவர்தானறுக்காணேன்பின்னிவர், பொருமியவள்மீதி லிருக்கக்கண்டேன் புணர்ச்சிதனைக்காணேனெனவுரைத்தார். (௨௩௧)

அதுகேட்கமகிழ்ந்தலியுரைத்தா ரல்லாதனக்காகச்சொல்லீரிங்கு, னிதுமெய்யாம்குக்குங்கேட்பதற்சென் றிழிவாரரிலையின்முகத்தைநோக்கிச், சதிகாரியுந்தன் வயிற்றிற்குட்டி தானுற்றிடுமாதமெத்தனையென், றிதமாய்க்கேட்டனர் நான்குமாதமென் றுளவியப்போ தியம்பலுற்றார். (௨௩௨)

'குட்டிபறுவானுக்கானதெனக்குடிகேடாகியபடி றுசொன்னு, மிட்டமுடன் துனியாவிலுனக்கென்னகேடுதான் பிடித்ததிப்போ, கெட்டி யுடனுந்தன்வயிற்றிருக்குங் கெற்பமதுசாட்சி சொல்லிற்றென்றால்; லிட்டமுடனதுண்மையெனச் செயமாய்நப்புவாயோவென்றனர். (௨௩௩)

ஆலியுரைகேட்டுப்பேதைசொல்வா ளழகாயென்றலின்வயிற்றிலுறு; நாலுமாதத்தையின் கெற்பச்சிசுநவிலுமோவென்றுள தற்கலியார், ஞாலம்படைத்தவனுதவிகொண்டு தாணிடனுடைசொல்லாங் கேட்கவே, சிலமுடன்சாட்சி சொல்லிற்றென்றாற் றிடங்கொள்ளுவையாவுன் மனத்திலென்றார்;' (௨௩௪)

போதுமாலைசேர்ப்புயத்திலுறும் புகழ்ரசூல்சொன்ன மொழி
யைக்கேட்டுக், கோதையுமைத்தனதென்வயிற்றின் குழவிவாய்திற
ந்துரைத்தாலத்த, நீதிதனையுண்மை கொள்வேனென நிமிழ்த்திரு
ளப்போதலிப்புலியா, சாதியனைவரு மினுணாக்குச் சாட்சியென
ச்சபை நோக்கிச்சொன்னார். (௨௩௫)

அறியுஞ்சாட்சியென்றுரைத்தலிபா ரசூலக்கரருளகுமாதுலை,
நெறியாய்மதுபாலனழைத்துச் சொன்னார் நீகியுளவும் முசல்மாவெ
னுமறைசேர்தாடகி விட்டிற்சென்று நபிநஞ்சருவத்தைச்குப்பாய
த்தி, மறையாவொளிசருமேற்பார்வையை வாங்கிவாருமென்றருளி
னரோ. (௨௩௬)

வடிவாளலிபிலைவ சொன்னவுடன் முகம்மதுபாலனையினிற்
போய், பிடித்தர்தடையும்முசல்மாவொடு பேசியதனையேவிபரம
தாய்க், கடிவத்தான்வாங்கி யலியார்திருக்கரத்திற்கொடுத்தன ரவ
ரணிந்து, முடிச்சேர்ந்தவர் பின்பர்தனிமேலேறியேமொழிந்தார்சிலவுரை
தொனியாய்ப்பின்னும் (௨௩௭)

தரையிலுள்முநீ ரேர்களேதான் சாற்றல்கேளுமென் றுரை
க்கொண்டு, இறைவனருள்நபியெனக்குச்சில இல்முஞ்சிலசில ரக
சியமு, மறையிலுளகாரியங்களுமோர் வகைக்காயிரயாக வருளிச்செ
ய்தார், ரறையுமதிலொருகாரியத்தை யகனிதனிற்சொல்லவரிதாமின்
னம். (௨௩௮)

சங்கையாயதிலொருகாரியந் தனிலேயுளவடை யாளத்தைத்
தான், இங்ஙனுவ ஆலிமுலமாக்களுமிமையோர் நபிமார்களெவராகி
லும், அம்மாகவேபிழுதாவெனவதனிலுளவகைசொல்லொண்ணு
தன்றுமதிலொரு உபதேசத்தைத், தானுன்வெளியாக்கித் தாரோனெ
ன்றே. (௨௩௯)

மாதஞ்சவள்தனைக் கூப்பிட்டலி மவுல்லாருன்றனின் வயிற்று
ப்பிள்ளை, குறிங்குனைக்கத்தான்போறதில்லைச்சொன்னலது சாட்சி
யுனக்கொப்பாகு, மீதுநடக்குமென்றேகுழுவி னிருக்குமாண் பெ
ண்களெல்லவாயுந்தான், போதமுடனேக்கியறியுமெனப்புன்றுமெ
வர்களுமகிழ்ந்திடவே. (௨௪௰)

வையம்புகழ்ந்திடிலிபாரித்தனாறங்கியப்பியச்சேர்மதியைமொ
ழிந்து, ஐயநிலவொளிர் மின்பர்விட்டுச் சறுக்கிற்பனியத்தானிற

ங்கிவந்து; கையிலேலைக்குறேறனுங் கலைசயைக் கசேவேரித்தந்தக் காரிகையி, னையமதனைத்தான் வெளிப்படுத்த வாதிரமினையத்தான் புகழ்ந்தங்கமலே. (௨௪௧)

இவைபோலினாந்துசூழ் ஜனங்களிலோர் திரல்வரீக்குமாத்த னரிப்பேட்டாமிவ; எனாவையநெருக்கமா யொருமிடலைவ யதனுலிறுக்கி யேகட்டியின்னுஞ், சிரமேலொருவாடைதனைப்போட்டிடில் தெரியாதடவாக மூடுமென்று, குன்கேட்டவளிடை தனையுங்கட்டியொ வியல்தனைக்கொடு மூடலுற்றார். (௨௪௨)

அளவிலவள்தனை மறைத்தபின்ன ரினைவவயிற்றினி லிருக்கு கிசு; குழவிதனைக்கூப்பிட்டாதிய னைகுலவுங்கதிரானை மதியினு னை, மழையின்றுளியானை பூமியெழுவானேழறுசானை குறசினு னை, பழதுமறிஞர்போ லெனதுடனே பகர்வாயென்றனர் அவி ப்புலிமேய. (௨௪௩)

வாசம்பொருந்திய புயத்தலிதாம் வழுத்து முறையெல்லாம் கொடுமையுடா, தோசித்தனமுமே பொருந்துமந்தத்தோகைவயிற் றுறுஞ சிசுக்கேட்டப்போ, நேசநயிதிரு மகபோநல் நீதிவழிவின்ற குணச்ஜயமொன், றேருசையுடனேவாய் திறந்துசலா முனாத்திலப் பைக்கு மெனச்சொலிற்றே. (௨௪௪)

பாலன்பகர்மொழி கேட்டவியர் பண்பார்மகிழ்ச்சிதான் மிக ப்பொருந்திச், சீலமுடன்சொன்னூர் நீயிங்குறுஞ் சிறியோர் பெரி யோர்கள் தாமறியக், காலம்பலைத்ததோ ரிறைவனுனை சக்கானதை ச்செல்வாய் சழறுமிர்த; ஆலந்தனிலுந்தன் தகப்பன் பெயரார்தா னெனக்கேட்டா ரவியுல்லாவே. (௨௪௫)

திருத்தும் புகழவி கேட்டவுடனிவியிற்றிது குழவிசொல்லு ம், வெறுத்துத் துனியவிமெலைந்தந்தையை விளம்பக்கேளுமென்று ண்டகைமேய, கறுத்தபவ சுகூதென்பவன்சனைக்கா லெனக்குள்ள தகப்பனவன், மறத்தியாமெத்தன் தாய்விலைக்குவாங்குபடிமைசறு க்கதன். (௨௪௬)

மங்காப்புகழவியப்போதந்த சுகூதெனும் கறுத்தப்பயல்தா, னெங்கோயென்றனர்ச்சபையி லெழுந்துபல்வாயைப் புதைத்து நின்றான், சிங்கமெனும் அலிபவனைப்பார்த்துச்செப்பினுர் நீதானி

வளைவிற்; றங்குங்கருமத்தை யென்னுடனே தப்பாதுரையெனச் சாற்றினளே. (௨௪௭)

ஒண்ணட்புகழான அலிகேட்டபி னியல்சேர்பயல்முசுகூதுந் தென்றன், விண்ணட்டங்கேளுமறிவுடையவேந்தே சொல்லொணு விற்பனமோ, மண்ணிலினைநாச்சி யாவலைழத்து மருவென்றுரைத் தனன் மறந்தேனப்போ, கண்ணிற்கனலெழச் சினந்தாள்கண்டு கலங்கிப்பயந்தவளொடுகலந்தேன். (௨௪௮)

கலந்தங்கினையிற் றநஜீசுடனே கடுகச்சென்றசுகாபியைத்தா ன், மலந்தங்கவர்முசல் லாவிலவள்மார்போடழுத்தித் தான்கட்டிக் கொண்டு; துலங்கவிருத்தனள்கண்ணுற்கண்டேன் றோசையழவுங் கண்டேனதற்பி, னலர்ந்தகுழுவோர்களோடிவந்தே ரசுகாபியைக் கட்டுந்தான்கண்டேன். (௨௪௯)

பையலுரைத்தசொற் கேட்டலியார் பண்பாப்பினுமந்தப் பயலைநோக்கித், தையல்சிறுமியின்கழுத்தறுத்த சண்டாளராரொன் றூர்பயல்தான், கையிற்கருவிகொண்டிவளவளின் கழுத்தையறுத் தாளிக்காசினியிற், லையமிலைபிற்றுண்மையாக அடியேன்கண்டனெ னென்றான்பயல். (௨௫௰)

சொன்னவுரைகேட்டிருந்தோரெல்லாஞ் சோர்ந்துமுகம் வாடித் துயரமுற்று, ரந்தசாலவிப்பயலைநோக்கி அசுகாபியவர்யாத்தி ரத்திற், பொன்னினுடைமையை வைத்தவரார் புகலென்றுருடன் ப யல்தானங்கு, சென்னியறுந்தான் கொலையிற்பட்ட சிறுமிகொடு றைவத்தாளெனச்செப்பினன். (௨௫௧)

அடிமைப்பயலுரை கேட்டலிதா மவனைமுகநோக்கிச் செப் பொணுத, கொடுமையிவைசெய்திங் கசுகாபியைக் கொல்லப்படிற் றான் விளைத்துநின்றாட்; படியிலுனக்குப்பேர் கேடாச்சென்றே பகர்ந்தாதற்கஞ் சாதுநான், மிடியன்பலுலானுக் கல்லாற்கெ ற்பம் வேறேயொருவர்க்கு மல்லவென்றே. (௨௫௨)

மருட்டியுரைத்தனள் கேட்டலியார்மனைபோலிருவிழி யனல் சொரிந்து, கிரட்டுங் குழுவோரோ பார்த்திருங்கள் இன்னமாயிவள் சொல்லுகின்ற, வருட்டிப்பிரட்டுந்தா னெடிப்பொழுதி னோர்

திம்வெளிச்சமாய்க்காண்பிக்கிறேன் -பிரட்டெல்லாமப்போதெரியுமெ
ன்ப் பெரியோனவிபின்னும்பேசலானர். ௨௫௩

இதனைவெளியாக்கித் தர்விட்டா ரிறைவன்புவியல்ல அபித்தா
லிபு - சகனுமல்கியி மருகர்ல்லத் துய்ய அறிவாள னல்லவென்றன், இத
மாமலூக்கர்தம்மகனுரைற்றிலார்கும துத்மையழைத்தார், பதமாயவரை
ழுந்தருஇனிற்போய்ப்பகர்ந்தார்லெப்லைக்குமெனப்போற்றியே, ௨௫௪

புகழ்ந்தங்குற்றவர்தம்மைநோக்கிப் புகல்வாரியிந்தப் பலுலூனு
ட - அகத்திலுழைந்தங்ஙனவலதுப்றமதனிலே யொருசாணளவி -லிகத்
திற்பறித்தால்க் கோர்பாந்திரா மிருக்குததிலொருபேழையுண்டுஞ் - ஜெ
கத்திற் குழுவோர்கள் பார்க்கவதைத் திறமாயெடுத்தோடிவாருமென
ரார் ௨௫௫

எடுத்துவாருமென் றேயவியா ரியம்புமொழிகேட்டங்குமதுதா
ன் - கடுத்துப்பகாத பலுலூனுட கப்டத்தலைவாயற் றனைத்திறந்து -
விடுத்துக்குழிகெல்லிப் புதைத்துவைத்த மேலொருடபேழைதனையெ
டுத்துப்-பிடித்துவந்தந்தப்பேழைதனைப்பெரியோனவியார் முன்பேணி
லவத்தார் ௨௫௬

அரசர்க்கர்சராமிமனுலுல்லா வருமைமருகராம்மவியுல்லர்தாம் -பி
ரிசத்துடனிந்தப் பேழைதனைப் பெரியோர் சிறியோரும்பாருமென - வ
ரிசைபலுலூன்முன் பதுக்கிக்கையால் வைத்ததொருபேழை தனைத்
திறந்து - தெரிவிட்டதைநல்லோர்பார்த்தனவின்றிரத்தோராலுடம் பி
ருக்கக்கண்டார் ௨௫௭

கண்டாரனைவரு மவருடம்பைக் கலியோவிதுவென் அவிதானப்
போ - விண்டார்ஙயிராகுலுமுன்னுள்விளங்குமென அடகாலத்தின்பி
ன் - உண்டாம்பலுலூனுக்கொருபடி கென்லுனாத்தார்பலுலூன்தா ன
ங்கேமே- நன்றியுதன்கொண்டா லுடம்புதனைநறுக்கிப்பதுக்கினுமோயி
ப்போறு ௨௫௮

பங்குமுன்பேலைத வயிற்றிற்குட்டி பலுலூன் மமக்குண்டாகச்செ
ன வுனாத்தா - ளிங்கேயிருந்த ஆனுடம்பிவட்கங் கெப்படிபிள்ளைகொ
டுத்ததெனை - மங்காமணிமாலைப்புயத்தலிகாமலைறலைவ வெளியாகிப்பின்

பங்கொருஞ் - சிங்காரமான ஆண்பெண்களேதிட மீதறிந்நீரோவெனவ
ரைத்தார் உ௫

அல்லாதனக்கேறாக் கொலைப்படிறு மரியசனுவுஞ்செய் கின்றவி
தப் - பொல்லாமடவாரின்வயிற்றின்பிள்ளை புவியிற்பிறந்து பால்கு
மாறினல் - நில்லாதிவராசனுச்செய்ததற்கு நிலையாய்நூறடியடித்துப்
ன்னர் - கொல்லாமற்கொல்லும் கொடிதனக்குக்கொடியாள்கழுத்
யுமறுக்கச்சொன்னர் கீகூ

ஆமானவியிந்த ரகசியத்தை யறிந்துவெளியாக்கக் கண்டோரெ
லாங் - கோமானுமறிடம்போய்க்கூடியே கோவென்றழுதியாம் செய்
மையா - சீமான்தவறியேபாவியதா யிழிவார்நரகத்திற் போகாவண்ண
ரு - சீமானவியாலே மீட்சிபெற்றோந்திட மீதெனச்செப்பினர்கள்
ஙன் உ௭

வருந்தியிறையவ னேவலுக்கும் வலுப்பவினை தீங்குவருவதற்கு
- பொருந்தும்அசுபியிடந்தனிலே புவியாளுமறுமற்றனைவருமாய்த் -
ருந்தநடந்தவ ரிருகண்ணத்திற் சிறக்குநபிவேதான்முத்தியிட்டு - வரு
து மெளியோர்கள் செய்தபிழை வல்லோன்தனக்காகப்பொறுப்பீரெ
ன்றார் உ௮

முன்னுள்நபியிறசூலுல்லாதாமொழிந்தாரென துடகாலத்திற்பின்
- பன்னுள்சகீதருள் செல்வனுர்க்குப்படிறும்வினைகளும்படுதூறது - ம
ங்காயமானபேச்சுகளும்விளையுமெனவிந்நமேதினியில், அந்காலெலாகு
தின்மைக்காயிற்றெனஅலிதான்பதுறூனுக்கருளிச்செய்தே உகூ

மறுத்துமூனா செய்தாரிமாமலிதான்வல்லோன்திருன்பயுண்டாக
சிதம் - கறுத்தமனத்தின ரவர்களுடகசடு நீக்கித்தான் கலாசுபெறப்
பொறுத்துச்சிறியவர் பெரியவர்க்கும்புகழார்துவாச்செய்வீர்நீரெனவே
- தறித்திப்புடன்சலாங் கூறியவர்தங்குமனையிடத் தனுப்பின்பின்
னர்
உ௩௰

மண்ணிற்புவியபெருளிச்செய்தா மசுகூதுசெய்யும்சனுக்குக்கு
ம் - எண்ணியிருவைம்ப தடியடியென் றியம்பினர் கம்பரிடத்திலப்
போ - நண்ணென்றவாக்தப்படியடித்து நாட்டிலிருக்காமலோட்டினர்

ரிவ்-இன்னங்கவன்றுமாதஞ்சென்றுலகத்தில்வாலாமெல் நலிசெப்பி
னார். ௨௬௫

அந்தமுனபலூனவர்மேலரிவைமயலாக ஆசைகொண்டு,சக்தங்
குலைத்தபின் பலர்நகைத்துசனுவுங்கொலைசெய்தாவிதுபோலிந்தப்-பந்தி
தனிலுள்ள ஆண்பெண்ணோர்க்குப்பலிகத்துவினையெய்திடாமல் - வி
ச்சையுடனேகாவெவையுமொருமேலோனேயுங்கண்காவலென்றார். ()

அசையாப்புகழ்மாம் அவிதானந்த அசுகாபி தன்னை யனுப்பினபி
ன் - திசையாம்புகழும ராசருக்குச் சிங்கப்புலியவிசலாமுஞ்சொல்லிப்
-பிசல்போல்நடந்துமறாசருந்தான் பித்தங்களுப்பினபோதவிதான்-பச
ரூவெனும்நகர் தனிலேகியே வல்லோன்வணக்கத்தின் மகிழ்ந்திருந்
தார், ௨௬௬

சீரார்பலூனின்விசன்முறைச் சிறக்கப்படித்தோர்கள் கேட்டி
ருந்தோர் - நேரார்தலீல்ச்செய்தோர் பொருளுணர்த்தோர் நிகரிலாப்பல
ன்பெற்றுவிதம்,ஏராராதியுன்றகுமத்தோடு மிறசூல் முகம்மது ஷபாஅ
த்தும் - போகப்பெற்று வாழ்ந்திடுகப் பிரியமாயருள்யாறகீமே; ()

பலூனசுகாபிமாலை

முற்றிற்று.